

Battaefsche vrienden-spieghel

<https://hdl.handle.net/1874/36099>

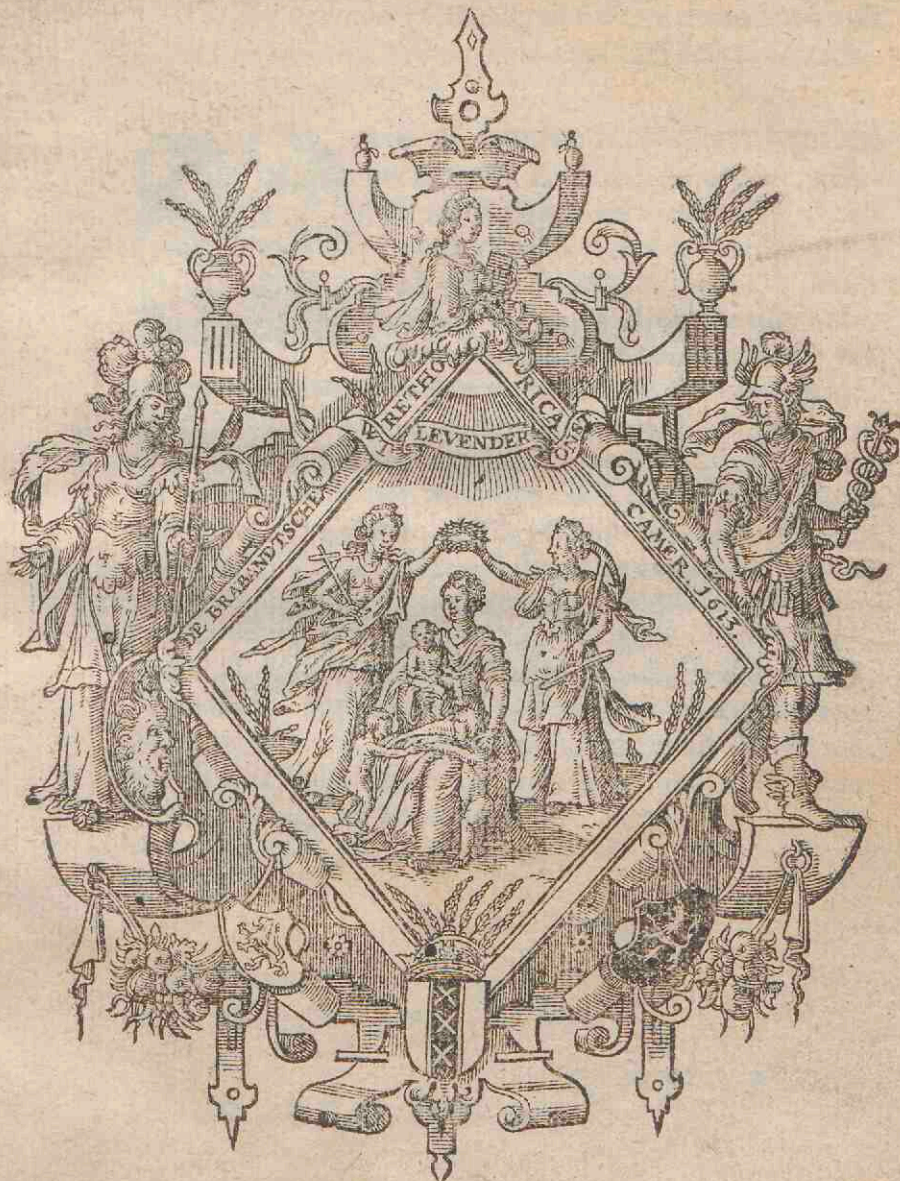
Woop 360/I - Rare play by the
most important members of the
Brabant rhetorical chamber "Wt
herender Jonst"

dedicated to Th Rodenburg. In the
preliminary several laudatory poems
a.o. by J. A. Broders.

h
BATTAEFSCHÉ:
Vrienden-Spieghel:
WT LEVENDER IONSTE.

100. C. 27

St

† Amsterdam. By Gerrit H. van Breugel, 2615.

D'E DELEN ERENT-

festen, wijsen, ende van yder gheliefden, Heer
Theodore Rodenburgh, Ridder van d'Ordre vanden huysc
van Borgonie. Mijnen hert-jonstige Heere, en Acht-
baere Vrient.

NIET sonder rechte verdiensten
verden V. E. D. toe-ghceeygent, acht-
baerder vvercken als dit mijn gheringh
bevvarp, deur leer-giers ijver aengedron-
ghen en Speel-wijs verthoont, V. E. D.
die t'licht der Rijm-rijcke Cunste hebt,
en overtreffelijck betoont : Waer van
d'harten noch blyd'lijcken vvt-schar'en u faems glorie.
Heeft my gheport, lae ghedwonghen V. E. D. toe te ey-
genen dese mijne *Battaefche Vrienden-Spieghel*, verhopende
V. E. D. gunstelijck ontfangen sal t'goetvillige spruyt-
ken mijns prickelende vlijt der Cunst-lievende bereytsce-
len t'gheen V. E. D. vvert op-gheoffert vvt het staegh yve-
rende Beecxken mijns on-verfaede leer-lusten : En dien-
stelijcke buyght aen't Outaer uvvs in-gheboorne beleest-
heden, ende recht-vvaerde t'loff te ghenieten der Reden-
rijcke Const-eyghenschap, vviens Tresoor in u bedaerde
boesem huys vest, niet tvvijffelende, off mijn *Muses* tee-
re Lootken, sal onder soo treflijcken bescherm-Heers
Vleughen, vayligh bevandelen der spitse *Soyliste* vvegen
ende niet schricken voor *Momus* berispende vvaen-weten
VVenschende.

Mijn E. D. Heere:

d'Algunner V. E. D. gunt, t'gheen u gunt u hartgunsti-
ghe en dienst-vvillighe Dienaer:

Ian Sievertsen Colma-

In Amsterdam desen 1. Mey, 1615.

Tot den Cunst

Lievenden Leser.

Ick was schreumigh dit wercken / (off om met minder goetduncken te spreken / dese mijn bly-eyndende beerskens) int licht te laten comen / bermidts de recht reed'lijke onwaerdighste acht en hun eyghen bedryf. Maer bermits veel en my porzen / beschaduwden ick schreum / met een een gunstige welduydingh wg. bedaerde ghemoet / twelck ick van V. A. allen verwacht. Biddende alle Cunst-liebende Battavieren ende u ghy deught-rijcke Amstelsche Helicobinnkens / dat W. A. ghelieft tsoetste met een wel-tierigh Wyken te aesen / wi een ober-gunstigh ghemoet. Soo W. I. toch heedens daeghs ontelbaere keuren genieten onses Battaeffche glaurierde-Poeten: **Tis Spieghel-wijs W. I. boozghebeelt / leerende Deuchte boben de lichtbaerdighe Schoonheyt te verkielen / weder so veel obermachtig t'kints Heerscherken / in bloedighe slavernye niet toelaten / en soo betwaende heploofse Ziel-schaed'lijke wercken daer deur aen te vanghen / en by verkeerden isser begonnen. Aenbaert het W. I. soo danckbaerlijck ghedruckt / ghelijcket aenghenaem is gheweest als W. I. Conneelick vertooghden den loff-waerden Lavendel Camer. Wt Levender Ionst. (Die'ck toewensch hun hartens wensch.) Soo vercrijgh ick t'geen ick verwacht.**

Bemint de Waerheyt.

SONNET.

OM t'jue van gril'ge Min, t'gevely zijns snood ontught
Wraecx toght, de argelist, de laffe aert van vrouvven,
Vervormde min in haer, een tuylingh, moord, ontrouwe,
Berading, moed' vvils-staeck, becommet, vrees, en dught

De neigings vvispel-tuer, nu grimt, dan laght, nu fught,
Bedaerde liefdes born, de vreuchde, en vveer rouvve,
De vvisselende tijts, af beeding, recht t'aenschouven
Heeft. *Siewerts*: cloecke rym, dool-hovigh t'saem gevlight

Woort-cierlijck, en zin-rijck, sang-soete maect gedichten,
Op treffelijcke reen, so aerdiglijck gheleyt
Dat leer-giers ijver hier, zijn lemmet wel magh lighten,

Ick seyden meer, maer hy b'hoort niet te zijn gevleyt
Dus schuw ick zijne lof in vvoord-lof te bedelven,
Vvaerom? vermits zijn *Musa* toont heur waerde selven.

Acuervo Olvido.

SONNET.

Ter Eer des Dichters.

Ghelijck een Spieghele/waert gheselt-hoo; pders ooghen/
Speel wijs/een Keerlijck werck tot stichtingh/ als gheschiet
Doe t'boos opser eens vrou kan teelen (waer verduet
Om dat d'opmerckers hant behoeden na bermooghen

Doek recht trou vrienbens plicht / ghy hier door tijre ghedooghen/
Bepeplen mooght / soo wie werend' boordachtich siet:
Dies sp den Rijmer lof, en waerdigh doek t'ghemiet
Eens eer-Grans / g'lijck die wt Pegasij beeck opt sooghen/

Doe nurljck ist dat sulcr den mensch waert boozghebeelt
Doe noodigh ist dat sulcr staegh in ghedachten speelt/
Een noodich nut ist recht inhand' de supre klaerheyt/

Dus Lesers zijt doch niet ontachtsaem/wert betweecht/
Tot Reken u vernuft wel ernstelijck verleecht/
Ariet. Naomlijck/maer alleen/in God/Wemint de Waerheyt.

Wie saelt mach keeren.

SONNET.

VVaer waere vrientschap is/ besitmen niet als eyghen/
 Waer twee ghebronden zijn is alles alghemeen/
 Twee zijn daer niet meer twee/maer veyd' te gader een:
 En tot elckanders nut goetmillich sy haec neghen.

Noch tijdelijken schat/ noch goud noch silbre schijben
 Den eenen niet alleen den andren goud in nood/
 Maer selfs zijns harten lust/ Wat segh ick? Jae de dood
 En mach de schepstman niet han waere brunden blijben.

Diet Speelmijns lust te sien/ kom herwaerts en aenschouwe:
 Hoe dat den eenen brient den andren helpt in rouwe
 Hoe dat den eenen trou des andren hulper is.

o Nederlandsche Jeught hebt niet soa lief bercozen/
 Waerom ghy laeten soud een lieben vriend verlozen
 Die bohen alle goet seer dierbaer is ghemis.

Ghetrou alijst.

SONNET.

GEen dinc bepeereit meer, in vyde vverelts ront,
 Dan deught: de denght teelt trou, de tron met deught:
 vereenicht. (reenicht)

De gulde Croon beheerscht, de mensch van schant-vleck:
 Des yd'le schepsels clap, soms schepsels heyl vermond,

Tot ziel-hayls achterdeel, maer trou de nutste vondt.
 Als Dichter deses wercx, voorbeeld met naecte claecheyt,
 Hoe nood de trou verclaert, eens, die *Bemint de VVaerheyt*:
 Geijvert door de deught, tot trou, in hooploosz stont.

Weert die *Feronia*, in heughnis Tempel hechte,
 Tot terghe *Pylades*, hy vvaerdtste vrundt berechte,
 Vrymer, *Mjrtis* Crans, ghy cloeck in spieghel stelt.

Den mensch, de trouwicheyt, dees *Italiaenschen* Heere:
Laselvae ziel tot schat, deugt-rijcke trou tot Eere:
 Vaecck vrous onnut geraes, Ziel-dragher neder velt.

P. V. Z. Sondich is den menschen

SONNETS:

Op Ian Syvertsoon Kolms Treur en bly-Spel.

VV Al ghy de weystep der looser lichter Vrouwen
Eens affgheschildert sien? soo doozsoeckt eens dit Boeck/
Welck als een spiegel u sal klaarelijck en kloeck
Al haar licht veerdicheydt/en valscheyt doen aenschouwen.

Die die te recht bedenckt/ sal hem by sulcken houwen:
Mer wien dat hy ontsweeft de gramschap en de vloeck/
Des ijverighen Godts/wel die: zijn oudersoeck
Min/als d'Erbaarentheyt van anderen vertrouwen

In t'stuck van Boeldery: dat meestendeel doch gheeft
Ellende/Ramp en smaet/waar deur men end'lingh leeft/
In jammerlijcken staat/van buyten/en van binnen

Het Lichhaam en de Gheest. Veneetsche Cinthia,
Wat laat ghy heden daeghs al Susterlinghen na?
Die immers alsoo slim bedrieghen die haar Minnen.

Vervolck.

Der Bruiden ware Liefd' en Over-oude Trouw
Is dooz heer Delio an Laseiva gheblecken/
In boeghen/dat ick niet bymoedich dar wtsprecken/
Wat dat ick voor het hooghst/ of voor het grootsten houw.

De broederlijcken Jonst of hoosheyt vande Vrouwen/
Die verghen doost an d'een/om d'ander te doozstecken/
Om dat hy was ghetrouwt/o spijt! o lust tot wrecken/
Hoe haast/maar indeft te laat/soo baar gy het berouw.

De schalcke Cinthia soo knap als sy maar hoort
De looghentingh straat-maar/van d'onghedoode Moort/
Claaght sy den Moortver an/ en leyt hem valsche laghen.

O dubbelheyt deurtrapt: Wee hem die licht gheloofte/
Leest met op-merck/en vlecht een Landwer-crants om t'hoofte:
Des Duptschen Frymers/ dies met eeren wel mach draghen.

G. A. in Brede rode.

T'kan verkeeren.

EER-DICHT.

Berst wt ghedwonghen *Nymph*, **J**uycht Emstelsche *Cirenen*,
Ey gheest vlieght na *Olimph*, **E**n haelt een *Lauren Hoet*,
Menght blom en cruyt te saem, **A**lst, *Myrt*, en *Balsam soet*,
Juycht wt ghy snelle *Facm*, **P**u langhs de *Aerde henen*,
Nieu clinckende gheclanck, **S**peelt op u *Fluyt Silenen*,
Tot noch toe in bedvvanck, **J**liades ghevaen,
Worden door spits vernuft **U**an u nu gans ontdaen,
Al'saem sy onversuft, **E**en loff-*Liet u verleenen*:
En *Spieghel ghy ons stelt*, **R**ijcklijck met reën verciert,
Recht ieder een toespelt, **T**och trouwve *Vrienden viert*,
Het beste van twee quaen, **S**oeckt alijt te verkiesen,
En der *Ouden vermaen*, **D**ns ghy te achten., leert
Heveren nae de *Denchr*, **D**ock t'goet te vvachten., leert
Contvliē t'quaet als gy meucht, **P**ummer laet lieft vervriesen.

I. R.

EERS CLINCK- DICHT.

Cont *Meden-rijcke Maegt* / blecht *Zeges Crans* ter eer en /
Een royn *Cunst-lievent hart* / die rechte *Waccheyt* *Wame* /
Wel bespraecte gaef / hy met *Levendel bint* /
Het nutse t'gheen ons sticht / tis deught met brengh t'leeren.

Cunst-sin-rijcke Doet / die t'wanckelbaer berkeer en
Van d'ongheslabe *Seulo* / afschijndert hier int licht /
Door een ghetrouwe *zient* / die zinn brenct door *zient's* plicht
Ghetrouw in *Lieffde* is / strijdt reghen t'hoog begheeren.

Dees lichte *Cynthia* / niet een berrnont ghelaet
Onstreckt de *harten gh'ijck Ethna* int branden staet /
Doch neemt een *Delia* / die v' *Dogh-lust* had bercozen /

Maer als t'berntoghde *hart* / die *Courti'aen* berfmaet /
Meent d'od' *Laselbaes* huyt te speelen sulck een daet
Dat heyt' haer *leben endt* / maer t'quaet doet haer *seife* smoozen.

Dient om beter

Mey-Liedt/

Op de Voyle : E ce Mars, &c.

Reyt nu Amfelsche Heliconinnen
Maya Loff/
Philomela dient Dianinnen
Wilde Hoff/
Satiers Pan// queect nu van
Die so soet// het Harder pypjen voet
Wat chieren can,
Mayas vzeucht// frissche Teucht/
Doet mi eer// tis Cupidos begheer
Gaet Venus an.

Lockende galle diertjens u tongen
Al verlust/
Daer d'ontelbaer stemmetjens songe
d'G'liever kust/
Musen sauck// soet gheclanck/
Byde Son// Orpheo, Helicon
G duert soo lauck.
Mayas vzeucht// frissche Teucht/
Doet mi eer// tis Cupidos begheer/
Deur Mars dwanck.

Luyfsteer/hoozt de Nayadekens woelē
r Boom-rijck deur/
Alsse de bloepende Aura gheboelen
Lieve gheuv/
Leuten kust// hart en lust/
Zoo ghy wilt// alst lieve Harder gilt
t Leest onghelust:
Mayas vzeucht// frissche Teucht
Doet mi eer// tis Cupidos begheer
Byn Cypre rust.

Rust inde schoot van Flora coleurig:
Bloemen Crans/
Roeyt mi Paraeffe maegdekens keurig
Swiert ten dans/
Hebe treet// maecht u reet
Spoet u dus// het loonē wert een kus.
Daer wacht u weet/
Mayas vzeucht// frissche Teucht
Doet mi eer// tis Cupidos begheer.
Die d' Liedt bestect.

PRINCE.

Soo dan Princefgeus onder de Linden
d' Teught vant Jaer
Wp aen u Possele Caerckens ghevinden
Wel is waer/
Pozt u vlydt// gant de tijdt
Met ghenoegh// in alder eeren voegh/
Dus t'recht belydt/
Mayas vzeucht// frissche Teucht
Doet mi eer// tis Cupidos begheer
O soete strydt-

E Y N D E.

Anno 1615.

Bemint de waerheyt.

D* Inhoud des Spels.

VV Y sullen V. L. de spit-sinnighe lust-gren-
dels doen openen, ende met desen wacker
maken, int cort verhalen d'gront ende In-
hout onses Trage Comedie.

d'Veeneetiaensche *Cinthia*, alle andere treflijcke Pack-
draghers yan't dolereuse Min-ampt, afgeschafft hebbende:
Behalven *Delio*, die sy svvoer alleen ghetrou deur de Liefde
te beyden, dit druect de vervvonnen Françoys, vviens aen-
vangh al te vvoest en ijdel scheen.

Nae seker tijt van Iaren versleten vvas, de spaer-vvaerde
tijt tusschen den Ridder *Delio*, met de *Courtisaene*, doen ge-
schat d'eenighe *Phœnix* der Italianen, zijn de voorst' der
Signorye vvt jammer bevveeght, hebbent deur vvijs en
destich beleyt, soo vvijs ghebracht, dat *Delio* verghetende
d'lichtvaerdighe schoonheyt, Zijn trou wet'lijck overgeeft
aen een van staets ghelijck, Machtighe Princesse tot *Vene-
tia*. *Laselva* vvt brandende Mins prickelinghen, leeft
in syvaere passie. *Cinthia* deur t' Gherucht hoorend' dat
Delio heur verlaten heeft, verandert heur veurighe ghene-
ghentheyden in een doou'lijcken haet, soeckt deur zijn
besten Vrient *Laselva*: *Delio* te vermoorden, t'vvelck hy,
al te vart in blinde slaverny vervvonnen zijnde, heur be-
belooft, en aen-neemt. Hier strijt Vrients plicht, en der
Vrouvveu lieffde te samen, eyndelingh ten goeden beleyt
is den *Laselva* tot zijn beminde *Delio* ghegaen, hem veyn-
sende

sende te vertrecken, vvert beticht van ander svaerheden,
vvt beroeren zijns vvelens, gheeft den Godloosen eysch
der vrouven te kennen.

Sy besluyten t'zijnen besten een valsche Camp, en lae-
ten t'Gerucht sveyen oft also geschiet vvaer. *Laselua*
comt bedest binnen: *Delio* heym'lijck vertredt. *Cinthia*
niet anders vverent als t'volbrochte feyt, mercken de der
Veneetianen ghelijck bedroeven, gaeret heym'lick aen-
brengghen, ende doet *Laselua* t'haren huysse ontbieden, en
vanghen. Hy siende deur de Vrou nu opt hooghst' soo-
schelms verraden te zijn, kent door vvee-moen schalt, en
vvert ter doot veroordeelt, maer door *Delio* verlost.

Biddende den Eersamen toehoorder ons Cunst-lievent
voorstel ten goeden op te nemen, t'gheen leer-lijck leert,
de eerst-tuylende Minne, soo veel overmachts niet te ver-
gunnen, en soo vervvaent de verganckelijcke schoonheyt
der glorieusen verderflicken toc-val, boven de Deucht te
laten heerschen, maer volghen ons Regeltjen daerop ge-
steldt:

**Leert van tWee quaen te kieser t'best/
Het swaerst sal t'merck doch wegghen t'leest.**

Biddende V.L. vergunt ons dyn ijverigh op. mercken,
gherechte luit tot her-kauvingh der gheduyde Reden,
inoert u ijdeluytighe Exter-tongertjens, die dick op alle
mercken vvt-moeten, datje van diet mis-noeghen gheen
vroghe lootingh cryght. Nu hier *Vvt Levender*
lonste, Vvy beghinnen:

EY N D E.

Bemint de waerheyt.

Personagien van dese

Trage-Comedie.

- Cinthia verliest op Delio, ende haet Laselva.
- Dondalfado, Ecn Edelman vvt Hispaenien.
- Laselva een Frans Edelman verliest op Cinthia.
- Mesisterna, een Dienaer van Delio.
- Delio. een Venectiaens Adel, versot op de lichte schoon-
heyt van Cinthia.
- Sargeant Mayoor over de gaerde ofte Wacht.
- Signoor Rodrigo, een der voorste vande Signorie.
- Sr. Anthonio, Edelman tot Venectia.
- De Cameniere van Cinthia.
- Laurentia, een jonghe Ioffer trouwende aen Delio.
- Den ouden Rijchaert, Rechter tot Venectia.
- Den Knecht van Sr. Rodrigo.
- T'gherucht, ofte Maer- vercondinghe.
- Sr. Mariole del Poette.
- Thoren-Wachter opt Palleys.
- Den waert daer Delio coemt ter Herberghe.

Eynde der Parsonagien.

EERSTE HANDELING

Eerste Wtcoemste.

Cinthia verhandelt door't in-beelden des
drooms, als off heur Lieff *Delio* met gheveynsde
Min, de vvaerdy al te hooch voor vyjl, te
ghenieten socht.

Cinthia:

St waenweets ijver ijdel schim en schaeu
gelijck (ven Rijck
Delicht verdreven vvint, al mijn verstur-
Ist proeff van trouheyts trou, ist lockraen
Ziels ghevveten,
Vvaer toe dan hariloos vvicht soo veel
onnuts versteren?

Ist maer de Ruyv'ste schets, ontvvarps onsekerhey
Heb ick daerop mijn heyls verkiecingh opghehey?
Te vy opt schoon vermomt van sants verstooven gronden

So bont noyt bondigh vvoort vvt sulcke achtbaer mondé
So vvist noyt vvissens recht, t'gheen hart en Ziel besat
En gafi al over aen mijn vvtghekeurde schat,
De kiese schoon-sieet niet volcomen groote prachten:
VVt onverstant gedreijcht, t'onwis voor vvij te achten.
Hier gouverneert de keur, dats' Werelts vvel-gemaect
VVt-mutichst die by dien vervvisselingh versaeet,
Al and're daer het Hoff's omcing' ligh by cost baren
De valsche achterclap in groene *Lentens* laren,

Maer hoe ick put te diep, en laster over t'recht.
Beschuldigh in mijn gheest de aldertrouste knecht
De groot' heyt van zijn staet, sal nemmermeer gedoogen
Siende de branden vvt s'harts booden door de ooghen
Iffer te vinden trek off teecken sonder schijn.

B

Delio

Delio. Sult ghy mijn den rechten Bruyd'gom zijn?
Iffer te vasten sterckt uyt Lieffden roem te bouwen,
Mach *Venus* longhen Soon *Veneria* vertrouwen
De Seignorie van hoogh Adeldom te ber,
Waer min Cunst-minnigh sal't vermoghen sonder Wet
Groot-maken, en voor sulcx zijn Altaren te vvyen,
VVt natuers eyghen ghift die by de Prophecyen
Italia te lot gheviel, en machtigh hour.

Ghelijckmen op den toets t'al-lievent roode gout
t' Vermeerster Cruyt, bedrochs na nichte claer doet proevē
Vermoet ick deur de Goon. My niet sy tot behoeven
Na dien ick recht bedenck vvar suycker-soete reē
VVat Roose-lippen Dou, bevende met ghevveē
VVt diepe suchten die t'gants inghevvant ontroerden:
En als ghelijck verbaest stock-stil de reden snoerden,
Ver opghetoghen boven alle gheesten g'loor:
Opt Diamanten vvelf des hooghe Hemels Choor.
V Vaerop mijn werelts Prins tracht over hooch ten top
Des branden *Ethnas*, veur een Lieff te vliegghen op.

Berichtē dartzelheytjens vvaer zijn nu vervloghen,
T'beroerfel schrael en damp der sinnen opghetoghen?
De schrick vvensch des onforms verwaende setels-trap
Om vals vveer-spoockery, heel sonder eyghenschap
VVt vvaere vindingh dat noch achterclap sou bijr n,
Doet ghy ô heyle Deucht te niet, en overschijner.
t'Al-suyver licht, g'lijckt root des Tytons Poesse vrou,
Nyp-oogigh, biet heur stracl, die sy te noode sou
Verfluymren, en de smoock der Crystalijne hoven,
Met lieffelijcke sprenggh natuerlijck nat bestoven,
Deurviert het blicker-starretgen uyt d'Oosten root
En licht het blauwe cleet van d'Aertse vvyde Clood.
Cynthia: Arm, nut dienst den Hemel biet u gaven,
Veneetiaensche Perl, u vvaerde gheest te laven

Met troost, en vyan hoopt doch nu geenichsins, de man
Is van u levent doot, en eeuuigh inden ban.

Die d'alderfvaerst is grootst, la levent-loofe schricken.

Dondalf. Nau tveemael oogenblicx saeghdy daer heden blicken
Aurora, ons vry vvis bodinne uyt-ghespeurt,
Diet bruyn nacht-hanghsel neven d'Horizont verscheurt,
En openbaert ons t'licht, Sons reyse is voor handen:
Madama: vvat voor-over dringhent fel van branden
Iaccht u dus eenigh met de krieck van kennich licht
Nae buyten, om u vrients of vriendelijck ghesicht
Vant clinckent overtolgh.

Cinthia V grootst can niet voldoē mijn eergiers plicht te boetē
Noch t'snijdigh vvoort met geen vveer-coosery versoeten
Vertreckt ons Ridder

Dondalf Hoc veeren tis mijn fin
Hoc? vvast gheen *Cortisaen* en by verstant, gheen Min
En dvvongh sootrotsen Maecht op dees onveyle vveghen
Me Vriouwe: Alles tot u dienstbaerheyt gheneghen
Ghedooght dan schoone dat ick u verselschap doe.

Cinthia Verschoont mijn teedre leucht, licht quaemt my niet
ten goe
Stoutmoedich Ridder, breect u Godloos straf betichten
Die hier uyt vveemoed comt zijn droefheyt te verlichten
Van sulcx soo zijnt ghetuygh den Hemel vvijs ontpant
Met tintel-loov'ren so ontelbaer omgherant,
Rechts tuygers van mijn Ziels oorfaken, dus gy Heeren
Vertreckt.

Taselba. Tis heyligh dat u Godheyt soect te eeren,
Vermoghen hemels Licht sent my een vvisse kunt,
De toetsler mijns ghemoets, oft rechtlijck is ghemunt
Op sterffelijcke onghemeen gheboren staten,
So is my dit ghesicht nau menschlijck om verlaten
Ha! gluckigh zijt ghy Helr die sulcken bral, la roos,
T hart recht vervvonnen hebt, de minste gunst altoos
Diaeninne vvaerdy anders vry ghesint, Ick achise

Gheen Aertse Vrou. Verhuÿft Goddin belachte,
Die Sotlijck nae een Rijck hun alte-hoogh verspien:
VVy die onvvaerdich zijn u zolen nae te sien,
Goddinne vvijs.

Dondalf. Hoe ist mijn Heer ghevalligheden?
End' glorie trappen zijn al lichter te betreden
Als ghy t' stuck aenneemt *Cintiana* is dies vvaert
De Laure Crans van t' schoon.

Lafelba. Iae schoonste vander Aert:
Dondalf do i' gheen ghy misschien hier laect, der Vrouwen
V Vtbindighe vvaerdy, verkieft die vryte houwen,
Ick gh'looft volcomen.

Dondalf. Nou, vvy lactent daer te neer,
Ghy lastert menich, off verheft dees veel te seer,
Die van een laghen stam in cleynheyt is gheboren,
d' Italiaensche Edelheydt verspoghen t'hooren.
Engans tot niet ghedruet.

Lafelba. Ioffrouwe die het halff benevelt Wout:
VVt gratie crachten van de schoone ooghen hout,
Deurglinstert vvelcx opclaerde goude fris heys vieren,
Doet t' meys ghevoghelt dus eenstemmigh tierelieren,
In s' Hemels eer.

Cinthia. Ick bid. Laet my doch sonder moeyen
Trect nae u beter nut: t' hart sal *In Lieffde Bloeyen*,
Vermaect u minder dus met spotternijen niet.

Lafelba. So straft den Hemel my met d' alder vvaerst verdriet.
Ay! Laura, saeghdy in de onghemeene vlammen,
Ghy sout om vrij verfoeck u aldus niet vergrammen.
Neen gy Princeesse blijft in v'reen, u sin volmaect
Hebick in g'luckigh uer ong'luck des Vrous geraect
Versacht den Hemel met vvaertteekens van mijn nooden

Dondalf. VVat averrechtse buy is met ons hier ghevlooden?
Ist bitfigh strijden: Nau een halver stont gheleen
So daetlijck zijn vvy van *Sant Marco* affghetreen,
Ghevinden vvonder.

Lafelba.

Dan Voochdes als vry Goddinne

Sen, Phenix, Pearl bemint opt hoochste van mijn sinne
Vermits ghy vveyg'rich onghelghentheyt stelt voor
Steur ick t' vergroenen by u lieve sinnen Choor:
Om duyfent saken niet: Siende u als t'onvreden
Biddende hooghste mijns vrij porringh sonder reden
Ten goeden op-neemt, en voorspoedich sy u reijs,
t'Goet-duydich hart is t'lest ick voor een glorie eijs,
Een heufte affcheyt van u veylichlijck te laten.

In.

Dondalf

Practighe hoovaerd' dit trotseert ons vyter-maten,
VVelcx vvervvechs evel heeft u dus t'ontij ghehaelt?
Ghy't een de vveytste Eel, met grimmet oogh bestraelt
En breect meer aenspraecx die ghy van soo vvelgeachten
Int minst niet vvaerdich zijt, genieten, noch te vvachten
De cleyenste dienften om u dvarfse stuere vlaech.

Antia

Vonghereghelt fel en snijdich my een placch,
Behoet my *Palladi*, om dancken eers volharden
My t'minste niet en creun, al mocht t'jongh harte warden
Gheley-strick deur een quae beroemer sonder daet:
Daer ijeders tijt in vrient en vijandy bestaet.
Dondalfado! vvat oorsaect u spijt inghebeten?

Dondalf

Onsalighe! vvaer toe, is veel onnuts versleten?
Ghy sprockelt my u grimmich heden aenden dans:
En bietse bitsich vvt, dartele Vrou; nochtans,
Sal't u ten grootsten nier ghelucken, by u vvaenen:
Off ghy't beguychelt vol ghecropte bolle traenen
Tis var van t'beste by die rechte VVaerheyt Mint,
Soo ick vvt Cranckheyt deur de Passie als ontsint
Gedvongen ben ter forts En of ghy nu most smaken
Eensaemich deur ghevvelt, de straffen der oorsaken:
Nijdighe Vijandin van mijn gheboorten heijl,
Vaerdicht u my ter vyil: De Paden zijn soo veijl,
Voor *Dondalfado*, Om u trots in smaet te keeren.

Cynthia Sout ghy u groots geslacht schantyleckich dus onteeren
Seght vvrevelmoedich stout onvoelich mensch indien
Traen-tochten breken t'hart, siet met ghebooghen knien
V nedrigh e Slavin: ootmoedich u ghevallen
Dat ghy deur t'onrecht niet het recht doct overfallen
So oyt u hart aen my versocht de vvaere deucht.

Dondalf. Ha! duysentmael te veel verbande lichte leucht,
Dit sult ghy noch opt ent met vvreetheyt wreet beclagen
Licht aerdich vaerdich om onvvaerdigh vvelbehagen
Te siften op u zy uyt soo veel slaverny
Ha! Tijran, noyt had naem, hart-vvillich om de vry
Gheboren, so met vals bebloemde blauwe leughen
Te leyden onder t'vast ghevvelt van hun vermeughen,
Daer zijnde al te diep verhuyst u lichte Min
So Godloos en vvervloect.

Cynthia D'vrijl opghesteghen sin
Dus brandich metter ijl stijcht boven vvijsheys vveghen,
Soo rammelt henen.

Dondalf. Mo! vvat drommel hebjer teghen
Ist onvvaer? biste proy veel lichter als d'ontrou,
Dondalf adobreect aff, de vvinst verlies gy nou
Teghen u onghevoel, mijn gramme geest te steuren
Ghedenct ons *Cynthia*: Loopt u t'leyt ront te veuren.

Mesister Maer hoe mijn Heer, en zijt ghy nergens by geval!

Cynthia Die ruste mist, mist zijn tijts Lenten tier en al.

Mesister K'en weet waer soecken of hier vvel te pas te blijven,
Heer *Delio*.

Cynthia Mijn knaep, vvat oorsaeft u bedrijven?

Ghy dus beteutelt siff verbaest zijt hier ghepaelt

Mesister Ick ben van *Delio* den Ridder affghedvvaelt,
V Viens voorneem vvas na t'wilt te porren inden morgen
Nu mist by d'hont, en ick stae vast in duysent sorgen
Ay loffrou heb gy oock vernomen soo een Heer!

Cynthia Onnoosle treurt niet: Al jou best as man tijt vveer

Nae Duyn-kant op ick sal de hont hier voor u hoeden.
Desister Vont hy my sonder d'Hont, dat nam hy niet ten goeden
Ick vveet vvat dencken.

Cinthia Seght u grootste Prins hoe dat
Een Dochter hem ten dienst de Winde heeft ghevat:
Siet ghy flux ijligh om, hier sult ghy ons tsaem vinden.

Desister Tis sulcken vvilden schelm. Ay laet hem niet ontbindē
Ay Inffrouw vvat ick denck, gy scheert me byde kant,

Cinthia Ach vvist gy t'recht geheym. O kinderlijck verstant
Zijt seker, doet my t'snoer, hier sal ick duldich beyden.

Desister Raet saem Princeffe laet u gunst en lieffde leyden
En hont t'bint vast doch vvel ghesloten aen ons bieft.

Cinthia K'looff twee vvaerdy by dien't van mijnder hāt verliest
Gau om dan.

Desister VVel.

Cinthia Ach leyt! hiers nu vvs Heers gevangē
Die hout u spraeckloos Dier, deur ijverich verlanghen
Om comen tot de vvensch, die my soo dick ontbrack
Nu speelt my inden sin vvat daer de Dienaer sprack
Onvvetent vvt een vrees, t'vertroude te bevvisen,
Dat gunst en Lieffde my leyden vvou sonder missen
Aen vverrelts over-rijcx, rijcken, van vvaerde Eer,
Hoetoest u blinde vvoort opt middel open zeer?
Mijns harts, juyst met ghemete maet vvel effen,
En quam ons by gheval bey *Delia* te treffen,
Vervvondert zijnde hoe ick aent viervoet gheraeck,
Siet zijn Slavinne vviens ooghscheelen ick bevvaeck,
VViens schreden ick beperck deur sorgh van leyt verliefen
Deur liefd' ghebiet my nummer ander te verkiefen
Niet min ô glorie Son voldoet hy t'eel-harts plicht,
Hoogh *Phoebe!* zijt mijn tuygh, vviens stralent aengesicht
De VVerelt overschrijt, nu zijt met sachte banden
Ghy brandent hart ghesuft, duyct onder sulcke handen
Stom Dier, die u Heers g'Laurierde vvensch, la dat
Mijn menschelijcke gheest yets Helicons besat,

Op d'hooch *Olimp* verbraect, had Setel en vvoon stede,
Daer vvaert gy vvoocht so flux mijn Ridder vā nu heden:

t'Ghepeys, som druck, som vreucht, breeft sluymering en
scheurt

Slaeps naere droomen, quict mijn harte, of zijn beurt
Vant gult gheluck verviel, nae trouvve dienst bereijken:
Soo merckelijck beset met t'aldervviste teijcken.

L I E D E K E N:

Op de Stem,

De Tiereliere en dart'le Diere, &c.

VV T Levendighe Ionst en glorie
Sal mijn Ziel/
t'lijck nummer vlucht en van Memozie
Oft gheviel:
Want d'Hooghten Heyligh deur gheboegh
Te verhammen alt' veruel
Dat mijn Zieltgen loegh.

Blofende Titons-schoone Goddinne
Chiert nu d'Er/
Lepstarrigh: kunt soo veel diensten winnen
Als mijn Heer.
Du harwaerts komt begroeten soet:
D'heurvolhet Licht stuert neer.
Daer hy hoeten moet.

Italiaensche boozste der Helden/
Die mijn Hart
Doet/u vermoghen wondzen spelden
En soo vart:
Deur opghetoghen/vreuchden van
t'Aldergroenste wt de smart
Dat verseuchden kan.

Prins, die my gantz verwonnen/boozbeelde
Hoe nae druck:
Lichtelijck viert een voncken van weelde
Heyligh Luck/
Comt op ghy vint verslaghen/Ach!
Mijn hart/Liefs rooff en pluck
Soo't u haghen mach.

Delio roept van binnen.

Hou *Mesisterna* hou.

Daer roert een *Nectar* mont.

Cynthia

'Tis *Delio*: mijn Lieff, nu soect hy nae zijn Hont
Vrou *Cipria*, gheleyt hem hervvaeris.

Delia.

Dat u t'plaghen

Alceste slaet, t'greetichste nu vant jaghen
Is met de moeyt lief-lecker Wildt ontreen
Mijn soete Ernst. Daer's hoop van Adel heen,
Voor ons, de buyt int haper-vlecht te stroopen.

Cynthia

Vermerct de kuntschap, en de oude deucht haer oopen
Mijn stomme bieft. V Heer.

Delia.

O Baeck mijns Ziel!

De Aerde sy te heyl, g'luck-salich dat gheviel
Gheloutert licht, dat ick u onvermoede clærheyt,
Sie met de Brack: belast soo vast Bemint de Waerheyt.
Tot vvelstant die'ck me Vrou noch niet vergolden heb.
Soo dubbel-voudich gh'lijck ick daed'lijck onderschep
Dat u deuchtrijcke ziel t'schoo'waardich comt verschoonē
Met moeyelijck belet, t'slaet bondich te beloonen:
My: vvaerde duyfent schoon. My: *Florentijnsche* Ceur,
Creteensche-*Minos* Kint. Var gaet ghy t'Ray-spel veur
Der *Thebens* roēbaer vvijs, t'cunst-Ioffer-Choor t'*Atheene*
Passeert de *Griecxsche* Star, de vviijt-vermaert *Helene*,
Prapitecles, V Rijck g'laurierde niet en heeft
V Vtdruckelijck dat Keurich in mijn schoonste leeft
Napolitaensche. Laet u vviijt-beropen speelen,
Hier's een *Diaensche* Nymph, besitster aller deelen
Ver boven. Hoc comt lieve vvaerde Maecht?
Dat ghy verbaest stock-stil u t'Roose bloos ontjaecht.
Van t'hooch Tonneel der bly coleurde schoone kaecken
V Vaer zijnd' *Natuera* sou haer Cunst daerby volmaecken
Opt *Christalijn* ghevelff der Goden vvoor-stadt daer
In *Iupijns* Zaelen heeft den *Mulciber*. Soo clær
Ghedreven t'liefghestreng des Moeders aller dinghen

C

Ghedreven

Gedreven t' lief gestreng des Moeders aller dinghen,
Voor onst' vry soet gevvelt vytduydelijck doen singen,
VV d'open Hemel deur een dichte gulden Dou,
Hebe vervolchse die bevaertse int ghebou.

Voort borgers ampt die met Vrou *Venus* eens verdragen,
VViens soete sachte dienst is vol met oorloff dagen
Mijn *Cinthiana* vviect met neer-gevveynt gesicht,
VVat druck de teedre geest, Ay schoone onderricht
V trouwe Lieff.

Cinthia Niets Heer, t'zijn verssche beuselinghen
VVroegende, die t'gemoet met nieuwe vvyvont bespringen
Delio. Hoe dat, van vvien?

Cinthia T'vas *Dondalfado* die my juyft
Bejeghent heeft met lasterlijcke reen becruyft,
Vant oude stuck, beroerde door gevveldich schijnen
En dreygementen groff: mijn harte vol van pijn
Onfette my de komst vvs Dienaers lief vvel drae,
Doch niet verhoopt.

Delio. t'Beroert my als u schae.
Lieve Goddin rust neer, en stilt vveemoedich duchten
Met vveynich loffs. *Cypres* vvtstroyt hy sulcke Vruchten
Diesmooren ondert blar van elck misprijfent feyt,
Wt. VViens dolle moet voor vvt den Lootsman *Charon* beyt
Van over langh.

Mesister Mijn Heer, Amy! ick ben verflaghen,
En moed' gherent.

Delio. T'vas nau, hoe t'Licht vvs oogen sagen
Recht vvulpse bengel diet met tuylery vermalt.

Cinthia Verschoont my Heer.

Delio. Mijn lief, flux brengte int gestalt
En vvacht u naermaels: Tis een dartelheen der boeven.

Cinthia Tverliesen van dit bieft mijn harte doer bedroeven
Hoe vvillich buych ick ondert Slaefs verlegen vverck
V hoederin te zijn: Al vvaerdy my re sterck
VVt oorsaeck also lang u dese handen binden

VVast arme hart geruſt mijn vverrelts Prins te vinden
 Lieve *Delio*. Ay! mijn Vorſtelijcke min,
 Svaermoedich teutert my beroer;ch inde ſin
 VVt droõ verſchonen, dat my d'le ſter nacht liet vvaken
 En dreef my veur de crieck, des daegs buyten de daken
Veneetia. Ai murmurerent droef en gram,
 Hoc dat een ſpiere vvitte Tortel-duyf my nana
 De ſchoone Valck, rechts ſo ick hem i n rechte vveelde
 Had aengevent, die lockſe vvijs de proy ontſtreelde,
 En voerden bintſ-vvijs op heur hooge vaſte ſlach,
 Flux vvakent hiel my niet: Aenſiende nacht noch dach,
 Hebreuckloos half ontvveyt, my op den tril begeven.
 Dickvvijs herhalent ſo vaſt inden ſin gevveven,
 Moedighe Ridder ghy zijt d-Valck.

Delio.

Soo niet me Vrou.

T'vvas Eereloos. ho! Neen die bind'ickaen mijn trou.
 So niet mijn harts Altaer, vlam-yvrich zydy binne n
 Der Zielen beeltenis, om Eeuuvvigh te beminnen:
 En rijk'lijck dat u mocht ontbreken ſchoon *Diaen*.
 Neemt dubbel over dat opt braeffſte mach beſtaen
 Tisal voor mijn Vriendin, en vvilt gheſlacht gebeden
 Na-maechſchap dienen, deus liefs yverige reden:
 Dat ghy mocht vvarden mijn gevvenschte Bruyt in prache
 Van volle heerlijkheyt, by t'groote Hoff geacht,
 Dat vvaer mijn keur, vvel reyne Keur-vorſtin der Aerden
 Wien quamer die het lot, vvs mogents ſou vervvaerden.
 Neen *Cinthiana*. Droomt ghenoechlijck onbevreesſt,
 Verbant die fantaſy, en luſtelooſe gheeft,
 De Ridder is voor u, vergi nēt vvt u betuygen
 Dit tuycht mijn ziel dat voor de grimmer vveten buygen
 Ons Hemel vvaert geſin, noot-baken tot den plant
 Vergelden naeſte dienſt, var buyten ons ve riſtant.

Cinthia

Delio.

Geen af-zijn koelt de vlā, die g'rechtlijc liefd vā harten
 Diet ſpreec, vvoort eerſt mael vāt vvtborteldent vvel darte
 t'Quam noyt in vaſte reen, oft vvaere deucht ghelijck.

Cynthia Nummer ghevalt my vreucht, ten schiede ons tot rijck
Cloeckmoedich Helt, de borst tuycht alles goets u voren,
Hier is u trou Slavin tot sulcke dienst gheboren
Die nummer elimt soo braef, off eelder zydy vvaert
VVt voordienst, dats een overtreffelijcken Aert,
Groot-makend' u beruchte Ridderlijcke daden
De armen dieder noyt met ijdel Hoffts ghevaghen
Alleen gherusten.

Delio.

Dees, connen dan soo veel meer,
De Ridderchap ter zy. Vrouw *Venus* soete leer,
Met meerder rust Goddin afplucken, Iae ghenieten
Soo'n rijc-gevensichte Born, wiens Christal oogē vlieten.
Op mijn verdorde Borst, laeft. Nutlijck so veel goets
So t'goedich volcht, nu by gheval vvat soets
Verstarct de svackheyt, die van t' blye licht versteect,
Vol bange sichten bangh, dat hart en Palme breect,
Iae mortelt nae ghevulle duyfent varffe vreesen,
Dit can u heylsaem licht aff breken en ghenēfen:
Ay! *Cynthia*, een ooghs-opslach Cruel Goddin.
En meuchdy vvt mijn hart noch vol-ghecropte sin
VVat dienstighe Goddin ghelieft ons hier te Landen?
Rechts als de brandent *Sol*, schuyft boven d' Aertse randen.
Zijn crachuich Hooft, dees vvech verdeelt ons van
t' Meer bruyfgh dor, en leyt ons ginder an
t' Lief-lichtich groen: daer voor vvel ontelbaere tonghen.
Met hulp des Nachtegaels, den blijven *Echo* songhen,
Treen vvy daer naeder.

Cynthia

Dat ut' dicht ghebreydelt sprack:
Lief *Delio*: t'quam my voor in drooms anxt yets ontbrae
Mijn vverrelts Prins, vvaer wt verstormt gy vvreede clippē
Her-haelt t'gheswalmt, die put wt dees besturve lippen:
Eer t'morghen-root u heeft bevochtichticht met de geur.

Delio.

Daer's overtuych mijn lief, reden seght my vvaer deur,
Daer hecht geē ongelooft, noch vvaantrou aē mijn cleeden
Hier heerscht geen jaloufie: die vvil ick overschreeden,
Ver-

Vertrout soo g' rechtlijck op u Dienaer aller deucht

In. Om vesten vvat ghy borst met goet en bloedt vermeucht

Men Trompet vant Hoff/ int kriicken vanden Daghe.
Het daghet inden Oosten/etc.

Sargant Dees Bedel-brocken, *Marineeres*, Guyts der guyten
An Lant gerakent doch, met allen nier en stuyten:
Daer hebbense te nacht weer doen geveeft opt pleyn,
Mannen t'half verspiet sien dat vvy voort besluyten
Vvy hebben Correl, licht gheraken vvy de greyn
Sou den men dit bits geboeft, die dubbelt zijn onreyn
Niet knevel-knippen, t'viel te groff aen dus te vreesen,
Door tuchtelijke knel, sullen tijts deuchden vveesen
Daer t'raden niet en ghelt: vvanet slagen straf tot loon,
Wast ees, t'is nacht op nacht, de boosheyt roert haer pesen
Iac maer daer is ghevvelt boven ghevvelt.

de Waert

Patroon.

Hey Capiteyn, gendagh Heer Hopmā, vvaer nu mitte Soō
Ay lieve bid ick, comt tot mijnders doch eens kijcken:
Dat Duyvels Scheeps-volck.

Sargant

Ist al vveer vvat nieus?

de Waert

laet Croon

Schelmser ghedrocht en ist ter vverelt niet te g'lijcken.
Ay lieve Capiteyn: gats Eelekaert, doet blijcken
Dat je macht hebt, en jaechtse so een Pockes-vrees int gat.
K'heb niet een hiel glas inde Puy.

Sargant

Ken gys?

de Waert

Al halff.

Sargant

De rest sal strijcken,

Ick comje by, en hour dees Rekeningh int vat.

de Waert

Zy clopten, sy tierden, hadden de man so gehadt:
Ay gouden Heerschap, laet den cleynen niet verlegen!

Wt.

St. Rodrygo en Anthonis.

Hola! vvaer leyter? Seghi ons Hopman of van vvat,

Sargant

Dees Tappriaen mijn Heer heeft groore schaed gecrege
Vant Bootsvolck, dus verbaest comt hy tot my gestegen.

de Waert Mijne povre buydel is te veel ghevvelst gheschiet,
De glazen zijn gants vvt,
Gaet veylicht ons de vveghen

Rodrigo. By die u dienst beroept.

Sargant Tis dapper groot verdriet.
Heer Padro, denct dan oorfaect dijn voorstellen niet,
En loet ons sulcke die u loon toefenden vvaerdich.

de Waert Och Heer, een vvoort en isse van, geloofst my yet,
Als moet vvil, datse deen.

Rodrigo. Besiet en maect u vaerdich.
Sr. Anto S' volcx listen sullent noch beleyden vvel so aerdich,
Rodrigo. De gaerde moet ons snachts verstercken: gaet dan mee.
de Waert Ay Heer God loont.

Sargant Al sacht, treet voor,

In. Gaet Dienaer volcht dees gaer dicht.
Rodrigo. En weet ons dan vvel recht te duyden, over tee:
Ons suldy vinden langs de Middel-lantsche Zee.
VVat ruvver volck? Dus valter alte mets t' raseeren.

Sr. Anto Mijne Heer, de onbedochte vvoestheyt teghen vree,
Godloos in dardelheer, leyt altoos opt vervveeren,
Het onbeslegghen volck, onvvillich tot wel leeren,
Begaen dees daden, dat te laet bedencken denct.
Sout Romeyns volck niet op de cleynen overheeren?
Mer list, gevvellich, t' waer te veer hun naem gecrenct.

Rodrigo. Siet hoe de gulde Vrou met lieve stralen vvenct
Hun blyt ghesin, tis vveer een monster alder dagen:
Laet ons bespieden t'vars, de Moeder Flora schenct
Sol heeft sich vast ghestreect op zyn vervveende vvagen
Den Adel deurt vernieu, sal licht dees ciersels draghen.

In.

TVVEEDE HANDELING:

d'Eerste Verschooningh.

Zeslva. k' Wild' schoonheys roe, dat mijn gesicht had nēmermeer
V Hemel-cunstich licht so vvaerdichlijck genoten,

d' Veneci-

Veneetianer loff: Hoe groot heeft my verdrotten
oghende Vrouw: So vars ick dy herhaelde vveer
Mijn grootste vrients vriendin, de sleutel van mijn eer:
De braefste vanden ray, vvt Godlijck Zaet gesproten
En staet niet toe met u deur biste reen te loten,
k' Ontruft mijn selfs al wout, en gunt den rechten Heer,
Hoe-vvelt is my te var, de schoone mocht haer vveyg'ren
Dan sou tijts doller brant, vvt hiete sinnen steyg'ren,
Vervvoedich deur een groots, hoevvel onreed'lijckheyt
Noyt saecht ghy ooghen recht *Pigmaliions* gevvrocht,
Het sterffelijck des geefts, aen ander noyt bedocht,
Het gheen de banghe Ziel heeft stricke vvijs verleyt,

Natuur: hemel hebt ghy al u cunstich maelen
Deur-gloriet op soo'n slechte Maget neer doen dalen,
Van d'alderflechtste stam: hola! onschult soo vvas
Heur vvelgevenste Comst, eer datse oyt ghenas
Der Zielen raserny, noch bondigh con vervormen
De Pars des noots, en t'vast van over-rechtsbestormen,
Rijck vvaert ghy als de Min, u Coesterde onvroet
Nu Edel en verhooght Croon-vvaerdich opgevoet
Italia bromt overtreffende te houden
De Star, in heur ghewelt, die selfde Goden souden
Met vvolcken dicht omrinck, op vieren t'hooger stee,
So licht de glibers van ons Aertsche Globe mee
'Behoef is ydel, t'kan dy t'geender noot ontbreken.

Maer hoe? t'jaecht brandich, vā dijn vvonderen te spreken
De volle geest, sy heeft gewilt, en vvil: So rijck
De braefste diese vvas te vvijsen van ghelijck,
Wien over t'heydens heyr, crachtich liet vreesich clincken
Zijn wisse Ridders arm, en niet verloren blincken
T'gesmeede vaste stael, dies is op d'hoogste trap
Hier over d'vvyt berucht in rechte eygenschap.

Dees ick geluckich deur voorsichtich sryders saken,

Geluc.

Gheluckigher by dien Goddin nen Throon te raken
 VVaer hy alreede ghebiet en heerschappy besit.
 Mijn Broeder en mijn vrient ghetuych en vaste vvit,
 Sis voor u dienst var vvel en vvelich opghecoeftert.
Dryades Nymphen hebt ghy voor my niet ghevoestert?
 Soo reynen *Dianin*, bespotster van mijn Clacht.
Delio: Liefste, my versmaecte en belacht.
 Al r' Minnendraghers ampt alleen in dien ghehouven
 Die vvy nae d'eer niet min ghebooghen eeren souven
 Ghespeel vviens vrientschap my *Veneetia*: doct vry:
 Door u liefst' eeren, maer dat dese slaverny
 In haper- vlecht vervalt, deur vvarren van mijn sinnen
Dondalfado comt voort best tred ick dan na binnen,
 VVelvvaerdighe tis dan opt hooghst u afghevracht
 VVinslaet-dunckenheytt vat u te doen behaccht,
 VVaer vvt, vvaent ghy Francoys, met goude Pistoletten
 De svvaericheyt vvt bloet-giers rammelingh te setten.
 K'vas over laer en dach, voor met die Clinckenheytt,
 Voor ooghen, Maer ô Goon: Wat gaffe tot bescheyt?
 Hoe-vvel *Italien* is ghenoech bekennt, hoe datse
 veurtijden vvas ghemeen, alleene nu besafte.
 Een Throon vol heerlijckheen, vermogen om te voen
 VVil niemants aenspraeck, vvant de liefde is soo groen
 Van beyder zyt, beset, *Lent-Perlse* van bloemen.
 Hebe verveentse t'bed, hem sy alleen te roemen
 Deschoonste *Phoenix*: Onder Liefds gevlamde vaen,
 Te hebben voor de rest, en roertier niemant aen:
 Dees beuselingh, queet vvar, die stommert met verbaesen
 V ban ick vvt mijn Ziel, t'zijn niet als viesvaesen:
 De softe handel en een Kinderlijcken strijt,
 Dan vvee die tkint soo fel een droef gevangen zijt,
 r'Stont Gouverneurtjen inde blinde stadt van dolen,
 Heeft d'afgheslaefde noch soo veel bevyers bevolen
 Met onnoodighe Ernst, *Dondalfado* voor vvy
 Versiet u dus ghemant, al vaerdich metter yl.

In.
 Dondalf

Sal ick mijn Knapen doen te ſcheep met goet en Cleeden
Na *Spaignien*. *Lafelva* en of u nae de reeden
Deet volghen die van noot om eygen nur, daer vvaert

In. Siet vvatje nae alsulcke teuteringh vergaert.

De Camerier van *Cinthia* alleert.

Wie sou gheloooven, dat nochtans vvaer is bevonden,
Men ſiet de grootſen, deur lieff-cooſery ghebonden
In blinde ſlaverny: te Kints, acndringhen moe
Op't hopeloofe, daer's roch aers geen redder toe,
Delio is heur hart: Hy kans oock gheensins laeten..
Tvyee honden knagent aen een beenjen op der ſtraeten:
Bevreden ſelden, nu t'gheluck is met me Vrou,
Doch k'hoor een Veugeltgen ſo queelen, dat licht rou,
Wt blyheyte keert, als dat *Delios* magen d'grooten
Becomren om dees Liefd' die langh vvy is ghenooten
Rou ſcheppen, want hy is de voorſt van Adel rijk,
Engheensins nae de vvaert, ſchoon *Cinthia* ghelijck,
Doch vvel ghevolcht, ick hou ons na de winſt gedrongen
En ſpeel, Ay lieve Aep! vvat hebje ſchoone longhen
Ten baet niet *Delio* verlaetſe nemmermeer.
Lafelva heeſter ſtracx, beſingelt: Dan mijn Heer
Ick laet u vryheyte, vrees, ghy ſultſe meerder ſchaerden
Dondalfado die licht bedenckent iets bedacarden
Doet wijslijck, vvant daer is geen hoop op andren zy,
Cinthia roept van binnen.

Colette.

Cinthia
Maeght
In.

Wat g' lief me vrou? Ick com u daedlijck by.

Cinthia met *Lafelva* int ſeer verſtoort.

Cinthia

Datje dus harrich durft daer ick met niemant vvu
Vervviſſelen, om t'Rijck des vverreelts, dees mijn trou,
Mijn lichaem g'nieten, vvyacht voort aen my aen te roeren,
Hier op dees vrye plaets, quaemdy tot ſulcx beloeren
So menichmael des Hofſ onvry bebieſde rant,
Ick achtjer niemant als mijn *Delio* en vant:
Dees ſy voer my door de Min alleen getrou te beyden
Tot dat de bleecke doot die't alles comt verſcheyden

Afcort de opgehoopte vreucht vant cierich paer.
Lafelva. Goddin op u getoyt gout-dradich cunſtich haer:
En al r' vermogens deucht dubbelaen dy ghegheven,
Die met een naect geficht ſtal d'vryheyt van mijn leven:
Verſoeck ick.

Cynthia Tracht niet meer, r'aenſpreck gevalt u niet:
In. Vluſt mijn *Diaa*, waer's dan *Lafelva* u gebiet:
Lafelva. Aen vrient verbonden plicht die c' bondich vyil behouwe:
En laet *Veneetiaenſe* liefde met de Vrouwen:
Getrouſte *Thiſbe*, lae ſtantvaſtlich *Elips* r' ſtuck:
Bereyt een gulden lof vol eers en groot geluck.
Hoe zwaer my valt van vrients bondige Ziel te ſcheyden,
Wt. Hier comt hy nu met een, mijn Heer.

Delio. Gevallicheyden:
Des vaſt verbonts, mijn eer, lae broeder inder daet,
Vvaer vvt becommert ſchynt dit Princelijck gelaet,
Is my gants duyster, niettemin waer macht can gelden:
Gebiet u vrient.

Lafelva. Dus niet, O voorſte alder Heiden,
De deucht tot noch die van u Ridderſchapaen my,
Gebleken is, ben ick ghehouden in vvaerdy:
Vant Edel huys, lae van geſlachten op geſlachten:
Dat ick becommert ben, is al te onvervachten.
Ontfangen brief van heden my is aen beſtelt.
Om daed'lijck thuys.

Delio. Ay! vvy zijn te vvel verſelt:
Soo alle heerlijckheen, beroemen opt verg'lijcken.

Lafelva. Doch com haect vveer.

Delio. Vermeucht ghy ſo te vviijcken:
Gerechte vrient van die, vvat dat hy heeft ſo graech:
Voor u vereert, en ben gehouden alle dach:
r' By-zijn *Lafelva*, is mijn vvaerder k'vilt bevvijsen:
Als Croon oft Scepter ſoo my ſchoon toeſtont te vvijsen:
In levendige Eers, opſteygheringh ſo veel:
En alles vvat de macht van *Delio* ten deel.

Rijck na-gelaten is, k'vvil vvillich met u vvagen
r'Onmoogh'lijcxst porren, dat u hiefdemocht behaghen
Tot voldoen, toeft mijn Heer, verfet dees tyding maer:
Daer schynt beroeringh, vvt u harte tuychet claer,
Vermits drux banden iets verlichten door't medeelen,
Geen saeck hoe vvichtich of toestaetse my te heelen,
Het schijnt iets anders als onthoden schryving, dan
So ic vermogent u hulpsamigh vvesen can
Om u geselschap te behouden, r'sal geschieden,
Degroote vrientschap is seer quellie dus te vlieden
Al vvaert dat ghy voor my *Cinthias* liefd begeert,
Die'ck Minne als mijn hart. Hou daer! sis u vereert,
Spreekt daerom opentlick vvt u verduste sinnen.

Lafelba. Onsaligh! raec ick aen't onredelick beminnen
De tonge g'laet my streng int vvten. Ick vertreck,
K'en schein geen vrientschap, mer soo'n schandelicke vlee,
Om brandent gayle lust: Wech vvreede Sotternyen.
Delio, u vrientschap.

Delio. Sult ghy nummer so verblyen
In drux oplossen, opent vry.

Lafelba. Dit vveet ghy Goon.
Zijt tuygers van mijn roeft, Ia Canckerlicke noon,
r'Is over Vrienden proef, Heer Ridder dy geschoncken:
K'verbander voor: een vvijl, min droncken is bedroncken
r'Voornemen is als noch, om trecken, dus Ay! laet
r'Glaurierde Goden Mont, u Adel-rijcke staet
Zy vreed' en vreucht. Bedane u al te bondigh Eeren,
r'Vergelden hoop' ic, sal dees Lentse Beu vv noch leeren
Het vvijt berucht gevreesst, machrich *Veneets* gevvelt,
Voorsichtich vry deur staet int Hartochdom gestelt
Man-hafticheyt blindt vvt dijn grove starck der Vesten,
En glorie Erst dees Prins, vviens Ionge borst te besten
In tocht-gevaer voor u der Turcken hooghmoed' brack,
Dees ist te veel vercleynt, so dienstbaer als by sprack
Dat ongelooftlick sonder sichtligh claer sou schijnen.

Dits oorfaeck vrye vrient, mijn fin so niet te bijnen,
Aen eender daer ick sulcken Ridder deur besmet
En overliep selfs deucht en deuchdelijcke Wer.

Delia.

De eender svvaerheyt can de ander overvveghen
Mijn Heer gepaeyt u dit, te crygen dese Vrou
Ick sal u helpen: deur een broederlijcke trou
By dien ghy blijft, tot al't volcomen vvel ghedreven.
V by-zijn is my meer als met heur vvel te leven
Dit offer ick u op, vryvvillich aenden dach
Tot naecte kennis, vvat een rechte vrient vermach
Soo daed'lijck gaen ick voor, u *Cinthia* te erven.

**In.
Lafelwa.**

Lijt ghyt ontsinnich mensch, eer liever sout gy sterven,
Dan dus te crijgen deur u vrient t'becrompen vvoort,
Waer heeft men meerder Proeff van rechte liefd gehoort?
Achl had ick nummermeer ghekent als stil verrocken
In. Nu cant niet sonder t'een of t'ander quaet gelocken.

Laurentia met Anthonio t'samen wt.

Laurent

Elcx groene frisheyt scheyt t'vvee-deelich hier om my,
Des lust-loex vvaerdich doelt der deeten soet gety
So lekker coofent so d'italy vrouwen selden
Men vvsynich buytens huys op veyle vvegen telden,
Naedert gevvoon wel vast ghehoude goude schoon
Verheffen tinnen, vvaer Laurens van oyt gevvoon
Men stadich vant bevyt en onbecommert vvaerlijck,
Anthonio hoe't best by't nieu voorgestelde svvaerlijck
T'luck eynden sal, is u alvvetent Choor bekent.

Anthonio.

Vorstinne by u lief onkunt, te nau ontvvent
Der vry gelucken torn, bevreed u ziel recht-hartich
Dijn trou voor-sorgen zijnt bevolen, dus niet smartich
Indruet de voor-slach van te hoogen hant beleyt,
Beleyt der vvijsen sorgh voor u onnooselheyt,
G'looft seker dat de Prins, vviens doen oyt vvreeligh eerden
Niet min als t'vvaere nut selfs op d'Infante leerden
Met vvisse teyckens dat mijn luffrov eeuuvich moet
Met glorie Cruynen als een gulden morghen hoet

Hoe

Hoe onheusch, druckich vvas u teederhey t'aenschouwen
Gemortelt tot een schrick der Adel-rijcke Vrouyven
Vraders bout de laeck zijn kenners, vvelcx voorlicht
Voor-baenen dy den vvecht tot s'vverelts proet baer licht,
So sacht en onder kunt van ons nae-vrienden segghen,
Toestemming: dees vertrouut so raetsaem overleggen
Eer d'vasthey strengelt voor vryheden uver staet.

Laurenti Vry-hartich lichtenis verrompelt buyten maet,
Bevijft u veel te vry, vrees aersling met verbaesen.
V Signorye vvaecht door een teveylich raesen,
Mijn te bevesten dat de Eer bevecht soo hooch
En houden standich rijck berucht in s'vverelte ooch
Soot min niet met de daet g'lijck-formich can bevallen.

Antonio. De overschoone Vrou inbeelt dit niet mer allen,
Tot schennis, innerlijck bevoecht tot prijs baer seen.
De vvildernis te naer: Verlaet en trect vry heen,
Trots opt groen-haerich gras, Me luffrou vvel bedeelde
Tvvee-vvarf begaefde Bruyt, daer *Pallas* cunstich beelde
De bechenis vervveent, vry-borstlich schriet doch niet,
Een l' hilomelas stem cinct met een loflijck Liet
Hoe u schyn-vvond'ren g'luc eynden. d' Arcadis Harder
Neurt soetlijcx, en verryct dyn rijc noch duyftmael varder
Den *Phaëbo* licht u voor: Wil *Hijmene* te bat
En bouvvu u een roem, en bouvvu u een stad
Waerin de vvaere liefd' vvil eevvich zeghen vesten.

Laurent Onveyl beginnen vvas noyt roem-rijc roem ten lesten
Mijn *Hebees* soetste Lent, gepeert vol Cieraets,
Ischreupeloos en noot verliest mijn so veel staets
Deur onverstant geport met al te spae berouvvu.

Antonio. Moghen vvy niet de Goon hun hant-vvercx deel ver-
trouvvu.

Int eerst *Galanthe*: ist voorflach by d'voorft geseyt,
Meer als de ruvv'ste schets opt eerlijcxft toegeleyt
Dat al te vvonder is, de vvyde VVerelts vlagen
Verander lichte storm: De ruste zy u daghen

Bloem-cierigh Monster blijft, ten vollen schoon vriendin,
Onvonck'lick: Of ten sy de alderschalckste Min
Verlaet de gaylheyts tocht, die selfs hun vvech sal vvijsen,
Aenport een vware treck, die Hemels is te prijfen,
Hierop vry heft u hart, vvt sulcke svvaerheen vry
De saeck van veyler ree, vvil sulcke toovery
In u groot-maken, en ten goeden, helpen duyden,
Dus vrylick vvtent buyten kundigh g^h hoor der luyden,
Treen vvy vast naeder so den vvegh door reysen cort.

Laurenti Raet met bedachtsaemheyt Antonio, en port
So ijlich niet aent geen mijn fris heyt sou verteeren,
Flux in een dorren stronck.

Antonio. Den tijt vuilt als verkeeren,
Hier mee vvy vord'ren ons gemunte Pat me Vrou,
Hoe noode longe Ziel ick u t'onrechten sou
Aen-porren, als tott'geen u Eeu vigh sal verlusten:
D'vvyt tijt verschenen is: So laet de vvoorden rusten
In. Tot aent voorseyde dat voor handen is so nae.

Delio met Cinthia alleen int.
Delio. Wat svvoert ghy stoute tong, so Godloos en veracht
Verstomt ong'luckich lit, die t'lieve Licht verwvacht
So my gebootschapt vvert, hier vvt de vvegh te beyden
Delio: lichter vvas van Mans hart noyt bedacht:
Niet vvonders ist soot u becommert heeft dees nacht
Hoe ghy nootvvedigh moet vā vrient of vriendin scheidē
Ha ! bit'te vvrevel, vvat sal my te vollen leyden
Aent Eer-slot. Holal siet mijn Engel vaerdigh reet
Ick onderleght.

Cinthia. Mijn Prins. Wat snelle vvichticheyden
Ioegen u als verbaest, tot my met moede heet?

Delio. De vvaere deucht, die Ziel aen Ziel heeft besteeft
t'Gepaerde dat, tot noch schein Hemel vvaerts te styghen
Veroorsaect svvaerder schoone Princes tot mijn leet
Dan om geen achterdeel in svvaerder staet te crygen
Sal ick u d'oorfaeck van de com ste niet versvvygen.

By ons een Rijck Fransoys voor vvijsle menich laer
Verkeert heeft, dese docht *Atropos* aff te rijghen,
By dien ghy vveyghert zijn versoekingh al te zvaer
Siende de Passie met becomm'ringh droeff en naer
Hy alles vvenscht voor t'Licht te Offren uver Claer-
heyt,

Deur vrients aendlevent, siend' hem voor my int ghe-
vaer,

Kaed' ick mijn Lieff treet toe, verlicht de leyde svacr-
heyt,

Die van u ooghens strael ghesonden zijn met VVaer-
heyt.

Cinthia: Ay my! vvat raserny? *Allecto* saeyt u gheeft
Dees vvoorden moorden zijn, vervloect dient t'harte na-
leyt,

Vervloect de stont die'ck oyt aen d'Oever heb gevveest.
VVe vvalscheyt.

Delio: Lief Goddin;

En sijdy niet bevrees?

Cinthia: Lichtvaerdich Ridder, dat u d'Aerde sal versvvelgen?
Of opent my: Hier's op dat nummermeer geneest,
Een *Plutos* Raet spel dat den Hemel staet te belgen,
Ay my! vvat comt my voor?

Delio: Getuycht bedoude telgen
Hoer vveelings strijdighs vint gy *Delio*, zijn borst:
Borst die in sulcken anxst, s'harts Adem moet verdelgen
Beloft Ha! vvreede schrick: So heyl-loos dat ghy torst
En bout een heuvel vvaer de Nijd onsaligh dorst:
Siet hier Goddin: Ay! rijst en vvaect u op mijn leven
VVe deet oyt voor een vrient, niet valschelijck bemorst,
Wilt voor zijn svvacke Zstel troost, beter antvvoor: geven
En stilt u moet.

Ick

Cynthia

Ick ben verrader das on-even

Druckich ontpaeyt, nu bloeyt ghy in d'ontrou
Lafelva, doothlijk haet ick dy om dit bedreven.
Delio t'harte sal voor u zijn vande Vrou:
Bedrieger van mijn Eer, die voor my blyven sou
Solang daer Starren aen den blauven Hemel vveyden
Solang *Aurora* queect met heuren soeten Dou.
Lichtvaerdich Ridder nu beroemt u vant verleyden
Te hebben lust vol-aest, vvilt voorder u vermeyden
Handdadich moortse flux, die dus langh quynich lijst,
En of ghyt schoon bespot dat dese oogen schreyden,
De vvrake comt wel t'heur, en leert u metter tijt
Was daerom dees u haest?

Delio.

Mo! Hemel t'snijt.

Godinne als ghy niet en vvilt *Lafelva* kennen,
Deur u hulpsame dienst, en so vant sterven vrijt.
Medooghentheyrt my dvanck.

Cynthia,

Dat moet dē Hemel schennē

Te lichter als ghy't set, salt my so niet ontvvennen
t'is doodelijk gemengt, so ghy int stuck volvoert
Mijn lacuyve bloet sal ick drancx laetste offer sennen.
Die onbeveecht vant feyt u selven nau beroert,
De Harsens braden, t'heete ingevvant rumoert:
Beteyckent vvt mijn naere droom leif nacht verleden
Voor ander vvispeltuer: En selfs schijn-yv'rich boert
Vulcane sal voor t'recht verdiende Wapens smeden
Als meer heeft geparst de vierige ghebeden:
De loofse hartens dwanck tot ick u overgaff
Mijn selfs, heb niemāts woort geacht, noch clacchse redē:
Waer vvt *Dondalfado*, te noo liet t'foecken af
Op vry dan wack're Prins en dolft my in, het graff
So schrijfter boven dat ghy oorsaeck zyt der eynden
Van mijn onnoosel, Ha' Vat aen een vaste straff
Lastighe Prins, ick sal my vvtu ooghen vveynden
In. En in der lester noot des oorsaeck Offer seynden.

Hoe

Delia Hoe nu Goddin, vvervvaerts sydy ons opgetreen
Waer vliecht ghy *Cynthia*: ten hoogen Hemel heen?
k' Verlies de *Phenix*: Ay! me Goden vvt de ooghen
Souveraine daelt vvat of, zyt beter sins te vreen,
Vrientspiegel deed' ick na mijn menschelick vermoogen
V mont spreekt vvaerheyt recht ist u en ongelooogen
Hier comt u r'onrecht vvt besvvaernis van tvvee quaen
Die'k heb verfocht, en sonder schricken voorgetoogen:
Lafelua meerder als vermoeden is ghedaen.

In Den Hemel vveetet, hoe hier t'eynde sal vergaen?

Den Ouden Rijchaert comt wt.

Rijchart **O** Nstuy migh onrust, vvilde vvereles dorperheden,
Tijts slimme baen, torghlijcke vvech te treden
Vol laster, onrecht, en bebleemde schijn getoyr,
Dit aensoet Hebesgilt, met roosen-Hoen bestroyt
De veyl verderffenis aen lecker saus onstadien,
Oorsaek der schennis, t'geen de Ziele doot moordadich.
Hier ondervint veel min gayl voor-hangfels verciert,
Liftigh met troonster die vvt vvellust vvarst geviert,
d' Bejaertheyt ondervint met overtuygh van laster,
Dat maect te vveynich leucht, af keerich, maer eer vasten,
Dereden vielen soo my d'onrust quellich quelt
Om *Delia* helaes! bedrogen longher Helt,
Die juyt im bloeyen vvert, door valsche rooveryen
Vant Cancker schoon gericht, in bitse slavernyen
d' Aenclacht der vrienden vvt de braefft der vvijsen raet
Bejammerden t'gherucht, een ieder vveten laet
Die niet min vvondervan den cloecken Helt gedencken,
Omaen een Courtisaen zijn Prinslijck hart te schencken,
Dits vrovven-cunst, de mans lieff-coosende so vart
Hy onder dienstbaerheyt, zy meester zijn vant hart:
De gantse Raet ist aen, die dryvent sonderlingen,
Eer morgen *Phaebé* rijst salmen dees sien te bringen
In ondertrou, met die u heerlickheyt vervvaert
Siend' vvalp heyt scheure t'geē dus moey'lijc is vergaert.

Siet blindheyt pōrt in arch, vvaen-laster aller magen
 Gront-vesten wt een schielijck al te sot behaghen
 Nu hoorent, tis niet nieus, maer lang na t' stuc ghebeyt
 Waer na Heer Ridder, t'vvoeft, van al dijn heerlijckheyt?
 Wel rijplijck isser dus met volle stems beslooten
 Om u te laegh verloop met meerder eer te grooten
 Met nutter liefid', ooc schoon: neemt aen een vvijsler stuc
 En volcht de reen, gelijk dit sy u tot geluck
 Dat loncheyt overdocht dvvaes ijverigh te quaden
 Dat grijs bejaert een graff, vvert deur verlopen schaden,
 En dick te spae beken: nochtans berout noyt man
 Na rijpen Raet te spoen, en leggen t' strijden an
Vlisses dapperheyt, in raden en vvelfpreken
 Heeft meer aen *Troyens* feytter schaden connen vvreken.
 Als *Ajax* forts, men siet, hoe lichte gramschap vvert
 Gerekent dvvaes heyt, en by sulcke is vvel t' hart,
 Licht omgekeert, wel die *Alijt Getrou. Volständig blijven*
Wie faelt mach keeren, Neen, te laet in sulck bedrijven
 Eer t'vvorteltigen te diep gevvel t' can tegenstaen,
 Ist met een soeten lijn, by teederheyt gedaen:
 Dit laet noyt reed'lijc hart, na soet aenspraecx versachten
 Van rechte Eel geboort, vvel Edelheyt te achten:
 So vvijs eenstemmich t'nutst zijn vry believen voor,
 VVaer deur vercleyningh vvert gesien eerst oppet spoor
 Dat al te na de vvaert verduyftert buyten vveten,
 Dan comt soms clærheyt van t'geen heyloos is versleten:
 Kints, vvifpeltuerich.

Rodrigo.

Heer, gegroet zijt: *Rychaert* t'is
 Hooch-noodigh aengevat, eer t'bloeyent maechschap is
 Ontreynicht, so wy deur schuldigh toefiende sorgen,
 De nooden oppet hooghst niet vvachten na den morgen.
Veneetia heeft na eenighe daghen vvel
 VVt connen putten t'Pit, dats d'ongeregelt spel
 K'en vvijffel niet hy sal zijn loncheyt laten seggen.

Rychart.

Signor Rodrigo soo t'orakel quam te leggen

Heur

Heur snelle valstrick over lant, gaen vvy te moet
Wat ongeregeltheyt een groote Vorst misdoet
Becoopt d' onschuldich zijn gemeent, men sietet schieden,
Wat ontgaet Spaignen niet meer vvt zijns croons gebiedē
Van laer op laer, daer noch het vvakker Hollant heeft
Rijck van gehandelt, hun gemeente vveellich leeft.
Maer dat geē hoogmoet snoert de wijsheyt in hun toomē
Dan straffen Goon, al ist door Heers spel bygecomen
Vvel daer de vrees ter heyl, voorfiet en svvangt in maet
De grootf heyt soet so deur vermogen gouden staet.

Rodrigo.

Verderfs oorfaec men segt, gy baert out huynen dagen,
r'Zijn starcke beenen die ons vveelde vvel sal dragen
De Princes ondert stil, stelt heur gelaet so nae
Den Ridder tot geval, die al vvat leeft, voor schae
Verhoeden vvenschr. Daer by, hy reed'lijk vvas voor defen
Sal deur r' onfigh vvs grijsaerts schuldich vvesen
Danclijck r' ontfangen, r' geen, tot selfs vvelvaren schiet
Dus hecht de achterclap heur Duyvels vvey-spel niet,
Datmen eer yemant vveet, so var brengt by u grijsen
Den bant gesloten is, tijt salt dan voort vvel vvijsen
Iser om *Delio* by tijts gesonden.

spichart.

laet, vast

Diet vvel beuveert sal doen, tis een te cloecken gast
Italia: r' zijn u beruchte vvellusts vlammen:
V vleys vvel lustich zaet, gayl, snood, dit doet vergrammen
Den gonden Hemel maect ons smadich r' aller uer
Dijn vreucht vervloect. So wyt by vvt heemse ghebuer
Vulcano: tis voor ons onkenbaer, siende smeden,
Mars vvreestse v vapens. Als r' rijck is verbont by vreden,
G' laurierde throons geluck, straf rijst op dol vergrimt,
Van vvyde hercomft: So dick r' vveese Lant beschimr,
Met dichte troupen dol geruft nau weet by d' grooten
Deur vvelck r' geschiet, als is, by voorvvijs bant ghesloten.

De knecht

Veel heyls sy r' vvaert versaem
Ick com ghy Heeren vvt gemeene vrienden naem

Dat u belijft by hun dus daed'lick te ver ſchijnen,

Rijchart Waer zijne? Ghepaert te vijnen,

Maecht.

Aen *Ponte Rialto*,

Rijchart

Rodrigo.

En

VVel Heer Rodrigo tſa, vvy maken ons present.

Hy weet vvat er ven, die u rechte vrientſchap kent.

Lafelba door de groote *Liefde* ber-
uolght zijn *Paffie*.

Lafelba.

O Brandent jock mijns Ziels, Ay! prickelende toets
Ach! voede raferny. Ha! vvreede dāp mijns boets
Onvvaerdige moordres, begu yſter vā mijn tranē

Bespotſter van t'ſharrs clacht, die al u glorie vanen

Tegent natuerlick VVeis, verboden reen en tucht

Steeft moedigh op de vuyſt, en ſentle inde vlucht,

Steeft vvervveegs veur de lichte buye vvynden henen

Keert van *Lafelba*. Flux, en laet hem blauvve ſchenen,

Verlaet ons in een ſlechte tijt, in ſtafſche bant

VVaerom heeft *Venus* ſelfs, iſt niet de meeſte ſehant?

Dees Tuyleryen: Van haer vvychtjen niet ontſlopen?

En ſtaet niet t'hart gegloeyt vvt d'oogen brandich open.

En vvelt niet t'roode bloet, in d'vwater tot malcaer

En ijvert niet de geeſt met ijver toch nae haer:

Die al t'Veneriaens, u vryheyt coſt beſvveeren

Nu dvyngtſ my veur, de vrient te ſchenden, ja t'onteeren.

Zijn bedde, tis zijn Lieff, zijn eenich vvit en doel,

Zijn heyl-loos Offer. Doch, vvat iller voor gervoel?

In recht bevonden deucht, niet over heerſ kings maghtich.

Cynthia is alleen dees ſtuersels veel te craghtigh

Behalven dit getrou, my weyg'rich, hem ghetrouw

Wel prijſlijck, en geniet s' Liefs lof, Cruelle Vrouvv,

Vrients lof, mijn lof, maer niet u ſiende, ſonder reden

In u verbonden leucht, vlie t'recht, en vvil beſteden

My ſelven aen den alder-roeckeſoofſten ſtam

Dat noyt zijn dienſt vvervvorf, noch valscheyt toe en quā,

Allcen

Alleen hier sydy vals, sonder oorsaeck ghegheven.

Vervloecte schoonheys stuer, ontmentster van ons leven,
Daer vrient voor vrient noch sou in noot-gevaer en strijt,
Tracht vrient voor vrient de vrou die hem is toegevijs
Dit kent sy, en so vast verbiet my al te svaerlijck
Ziels doller eys, schoone Goddin so vvaerlijck
En liet noyt Eelhart toe, t'geen dat u brandent Son
Over een licht Fransoys, onredelick vervvon
V sy doch recht, ick kent, k'heb onrecht sonder maten
K'gebie vrients plicht in als, maer can de vrou niet laten,

Ha! doemelicke proy, Veneetsche held're glans
Trees tot u onde Lieff, vviens diensten ick althans
Veurt' Alderhoogste eer, mijn tijts ic heb vercoosen
Groot'licx gehouden ben, dus niet deur achteloose
En quackel Gayle Min, Delio vvert veracht,
Tot steuring van vrients dienstbaer Adel-rijck gheslacht
Onnen, o Goden neen, vvat vvrete is vvederstaetse
Tischennis over vrient, sy hout vast, my so haetse,
Vvil een alleen, de proeff ontreynt vvas vande bee,
Als lichte Min my d'voneck, so d'eerste aenspraeck des
Tis waer, u by-zijn Eelt, dat quellick is te keeren
Een al te hoogen proeff, vvout ghy met kundich leeren
Die Goon, noch tijt, noch vrou gedooghden, hierom zijt
Met schreum my roerigh die ick schreumen wil altijd,
Gevreeft te dienen, op d'italie schoone gronden,
Roem-rijck gebout, ghy hebt u derhalf ondervvonden,
De grootste Proeff, bestreet u selfs verkies op aert
En schonckse over, maer, met recht vvaft u onvvaert
My soete Vyandin, van ydel te gheringhen
Lichtvvaerdigher bevvarp, van lieffdes vviisselingen
K'en neem geen naerder dan erlangh vortreck so dra
Dat vrient u vrientchap niet schut tot een meerder schac
Desoeticheden en t'gevenscht van oyt zijn smadich,

Wt t'rif verbant, daer by u Toysels pronc gout-draedich,
Zijn Heerlickheen beset met groote Pompery:
De glorie leyt in d'As, van vayler heerlichappy,
De keur-voorst-vrouwve die gebiet my harffens knelling,
Viert overmachtich macht, vvil deur een nien herstelling
Goddin vvt so veel lists, gesvviert der stare-heen vart,
Bemonstert glinstrich aen dat vry-geboren hart:
Daert eerst aen d'Oever niet veer vande kielen daken
Alst dicht gesvvermt deur-stooft, nau kenning gaf de stakē
Volkrieldē Wout, geopt met vvimpels vvt de vlucht
Als deur *Morphēus*: vvas geschaect t' verpoos gerucht,
Dat scheen *Salmacis* born, Daus Ader stevich vloeyen
Daer vvert geopenbaert, daer stelde my t'bemoeyen
Tot slot-Heer over: Daer vvert d'eersten steen geleyt
Dat laes! in Puy n verwoest, ten daelen neder-heyte
Beducht. Eer vvondy stout Romulum, int bevesten
Des *Capitoliums*. Van Liefd vvaerdy ten lesten
Meer ruchtich, vol vvt keurs gedompte tvvee-vvarfdeel
Der Vrouwen. Ay! me tijt, nu ist gevvelt te veel,
Eens nau bejaert, dits ons verschils besekert letten
De ruvvijn daer t'beloop Arck-Triumphael sou setten,
In alder oogen roep: Nu sy mijn rijck verwoer,
De vryheyt overmant, al t'roemlijcx onder voet.

Wt. *Sr. Antonio*, dienstbaer mijn Heers soete Wetten,
Warvvaerts nu op.

Antonio. De lust heeft voets Paen vwillen setten,
Ten ridder-spel van nu: vvaerdigh *Lafelva* dat
Vvvijt-beruchten arm, daer t'voorste lit berrat,
My dunct Heer *Delio*, ten raetbanck is ontbouden.

Lafelva. Ist moogh'lijck, t'mach licht zijn voor strijts vernieuende
nooden

Die g'lijct te schielick damp, des duyft're nevels schiet,
Heel overmoet. So ist deur Princelijck gebiet
Wt groote dvingelants vervalst opvvarp der knechten
Crijgfoordigh toegerust, geen tvvist voor tvvist te slechtē

Hier

Hier ondertusschen schuyt bedecte moort, Tyranc;
 Des Rijcx, bederff en vaste stedens lichte brant.
 VVy latent daer: Doch Heer ick treed' met u te lusten
 Van nu.

Antonio.
 In.

Ghy doet my d'Eer, laet fantasye rusten.

VERTHOONINGHE: DELIO

Beminnende die Loff-rijcke Deucht / voorz Lichte-
 vaerdighe Schoonheyt:

TROVT LAVRENTIA:

Die hem eenen Ringh vereert tot vvaerheyt's Teecken.

Liedeken gesonghen tusschen de Vertthooninghe.
 Op de stem, Schoonste Nympe van het wout

Trecht my t'Wichts spoock' rige blam/ aig d'Eer stam/
 Eerighst Lentay wart ontooghen/
 Wiens wtg' merchde breucht vermaest/ wart deur last/
 Van mijn Son/en Enghels Goghen.

t Schoon aenloekent liebe Licht/ utws Ghesicht-
 Cinehiana Woutw/ was schaedigh/
 t'Wont onbapligh beel onrust. Ach me lust/
 Coets myns Siels/ tis onbersmaedigh.

t Gh' walt mijns blam' ochrighe hofz/ deekt noch moest
 Alleen t'best is hurt. G' d'binne/
 e'en woorsoghde Woenw/ woer ick trouw-
 Van nu Ceulwigh te bminnen.

Flux aensiet hoe t'snel gherucht/ t'lighe blucht/
 Nept d'Veneetse Raets tuel menschen:
 Hoe leyt int aerigh ist de Maecht/ diert hart v'accht
 t'Ghts nut/ woorspoet/ wil/ in menschen.

Prince.

Delio. An Prince wart haest: doch verbaest/
 Deur dees Maas/ in als onslaggen/
 Hemel: voert dit t'besten upt/ tot v'slape
 d'Wep-grondt van t'Ghts goude daghen.
 S. A. A. A. S.

e'gerucht

DEn Ridder *Delis* vvt schijnbaer reden dienst
Verlaet zijn *Cinthia*, een vvispeltuer in sinnen
Hoevvcl heur brandent hart dit vint opt ongesiest
De loffelijcke deucht is vvaerder te beminnen.

Dees Signorie al, met raders vanden Helt,
Te trecken vvt den Poel, vvaer hy lang vvas gevangen:
Siende hun beyde dus vervvortelen int velt
Vvaer t'reddeloose wicht soest t'Lietgen van verlangen.

Hoe heuchlijck ist vergaer, belofren zijn geschicht
De Goden vwendent suer, na siet hy vvt zijn oogen
Dat ghy so lang verliept, daer ieder anders riet,
Deet t'licht getoyde schoon der vrouvven veel bedroghen
Wert recht'lijck braven Helt, verbannen en verspogen.

DERDE HANDELINGHE: Eerste Wtcoemste.

Sr. Mariole de la poente ghedachbaert zijnde wan een Ma
meere om seker aduentagie te verdieneu, vangt slip

Mariole

*Viljaco Piscadore mi sta trompade, om dattet my ontsnapt, is
Ho Diable. Don Pico noblesse, die heur leven noyt verlaet, is
Foutijn Piscadore vos dise que yo vien Al preson d'alfande
Agora myspero tanto lo tempo trovado ning Italiano sang Hol-
lande,*

*Ha viliaco grande, qui ma troep agoore,
En dat hy de Caeck chieren moet, t'vvachten is verlooren*

*Mi boskaro one mariniere Flamingo:
On grande Boratie, Del Navo de Pitselingo.
Enon keces veneer agora a mon Case,
Somocht hem Sint Iops martel, al sou hy rasen
A son Massian. Vileyn Teste, Mordieu.
Te rompraÿ Ellewie kan ye vien la.*

En noch

En noch niet so paster op, t' vergelt is schant en schae
Daermen t'pentioentgen des ontbyts aen te cluyvê socht
Ha Patroon del Cafe: dat gyt boertvrys weer verdryvê mogt

Revenge. Sou niet Pestilence over een op den bult gorden
Slaet den Esel om den goeden God:

Dus mocht Hollandijn ghehult vvorden,
Hier comen quistgelt starten, dat je moet schen, hebben
Die Italien wil deur-booren mannen, moet vvel een stae-
le Pen, hebben.

Dat jet verstaet veur een gat ghevangen te zijn in handel,
of geschiet, siet

Viliaco Amon Seignorie. Die en staetmen veur niet, niet.
Om u playsante tijt-verdryf vol na-guychs te bevullen
Al bi gij mijn Lantsman: t' sinne geen Lantsluys gullen,
Dat hem de cramp schen, alffer sijn raddicheyt dapper van
doen, is

Als de Tijd slaet, so t' hart en nier- vverc even groen. is
Tis doch so veer van mekaer niet, en souder geen Calis te
gheluck

Sich ergens openbaren, t' vvaer lammer en druck,
Holla! vvat comter goeis geresen aenden dagh, man
Edelman
Dt. Dien Veugel is te vet, best laet ick meer gevagh, dan.

Guliesse Cornoeta. Hola.
Ha Sr. *Mariote de la Poette.* Comt bat nae,
Vossi misse. Her op, ten steect ons op geen Waerden,
Hoc dees verloomden schalck?

Mariote k' Weet dat ic my vervaerden
Serviteur a vostre commande. Padre pour de belle Filie.

Antonio. *Vossi misse notchavô.* On belle Margriete.
Mariote *Vostre Signorie mi paga on sekine,* of yen soutse niet genieten
Le playsante madoone.

Antonio. Maer Costelick van pryse.
Mariote Ten schort den Heer aent geven
En aen geen gelt, ke denct men moeter me af leven,
Ha madame Lucie: heeft seker een vrientlicheyt als cē Lam
petigen. F Svycht

Antonis. Svuycht aldersnootste hoere-broc, dit gaetje vvtje nettien
Vileyn vertrect, ten vvas t'hart om u dienft geen vraegh:
En dus a heerlickheyt is besigh alle daegh,
Het vry on ry deur list, loct schandich inoo ghebieders,
Ha beestiael Carnoet. Aensiet doch dees bespieders.

Mariole K'en deed mijn Heer u vvil.

Antonis. Vvas u vvil t'onderstaen,
Is my nu kundich.

Mariole En ick dapperlick verraen.
T'vvas merck'lic aende pluym geen vogel onser benden
Dus slip van *marinier*, en hier moet Pocken schenden,
Noch al te slecht begaeyt.

Antonis. Ia *Mariool* dats niet:
Die hier om abel vangst ontrent den Oever spiet
Cant merck-spel u gemant in grooter staer niet voedens
K'en vvas geen naem-Heer van ons Italiaens *Corvoeden*,

Mari. Vaer vvel *Patroon*, Hier was u volck niet totje haet.
Mariole Twee nietē in een boomloos manie, nu dats te laet
Valetel Diablo mi sta trompado agore.

Die mette droes te Bicht gaet is zijn offer toch verfworen
Dats loeren, en noch meer ons schade so ick schat,
Tis een de voorste vvt de *Signory* der stadt,

Diet op ons vragen niet van doen comt, of behoeven
Daer's keurs genoech: Dan nu dats boeven sinne boeven
Hou Mariniere, Hou Gokijn, hou Katsje, hou Viliace,

Wd. Wats hier te parlement? hou vast, past vvat te raken
Wachter Dit snoot hoere-vvaentie schat ic, is de vvegh veer te sleyl
Of bruyegy heerschappy? Dan k'hou een oogh int Zeyl,
Heen voort na *mariniere*.

Mariole *Ha Massian. Orsus monseure.*
Wachter Dees beruchte vvyt-montiens, lappen en leuren
Soudent vvel al in roer stellen.

Mariole En vvat lacher u dan aen.
Wachter Op mijn bevolen dienft, belesen *Roffiaen*,
Dits altiemets u vverc: Men kent u vvel, dus vvaechtje.

Ha Pestie-

Martole. Ha Pestilentie! k'vved eer lang, nu al belachtje:
Ten creunt niets, ick vertreck, en houter t'pachten, an
Sn. Tis een arme Schout die zijn boet niet vachten, can.

Delio. **I**CK reken u trous gift verover blincken Son,
By die mijn bange Ziel met Duyvels listen vvon:
O Goden als vvy laest de grooten heyr-tocht deden,
Was ick vervreemt van t'licht, so heyloos alst begon,
Verhuyst dit vut de borst, en stont g'lijc sonder reden,
t'Destigh na-maechschap my vragende door gebeden,
En vviest ghy *Delio* geen antvooft, t'vvas te slecht
Isdan een Courtisaen in sulcken glans getteden?
Neen: maer een *Phenix*: Heyle Goden, vvel te recht
Die merckelijck verreyt de sinnen van u knecht.

t'Voltoysel vrye Maegt, vvs Goddelijcke cracht,
Vant voorst' der braven rijcx, ja Princelijck geboren,
Bevest de gaven duste diep in mijn gedacht
Dat nutter svvereltsrust bedachtsaem vvert vercoren,
Die d'hoogen staet begint, t'quam heylich u ter ooren.

Laurentia: het wyt dry-voudich onderscheyt,
Vvt-monstert glijck de *Maen*, met kunt en vvaerdigheyt
t'Gestarte overtreft, u roem ick eygen beelde
De rechte oorspronck van mijn hartelicke vveelde:
Yv'rende Lentens treck, hoogh voorgestelde vreucht
Ay! gouden Ecuuv mijns Ziels t'volmaecte van u leucht
De eenichst *Phenix* der *Venectiaense* Vrouwen:
Mijns keurs gekeurt, Ia voor ziels ceur-Vorstin te houwe
De svvalt vant vierighs ooghs geparste hartens vont,
Borst vut de vveecke schaen eens bleeck besturven mont,
Wanneer der Eeren Wet ontfetten al haer leden,
Als ijverige vvil, en Maegden-roem tsaem streden
Al momplent binnen't perck van haer ontroerigh hart,
Liefd willent, smect de schaemt heur terging vvel so vart
Liefd parstent veur een Hemels *Nectar* soet en geurich.

Mits bleefse stil geblooft maer laes! Princes so treutich
Mijn maeghdelicke rijck, roemvvaerde groote naem
Hardochts leuchdich hart, het vwillen namse tsaem,
De voortvechtende vry, en dapper reynheys glorie
En costen, scheent int eerst, niet raken vvt memorie,
Onnoosel roemde t'hoogst heur vrou *Diana* gaf
Maer dus verliest is t'licht nae op u rijcke graff,
Mist u door gayle brant dees Titel deurt omcoosen.
So vuart diens achtbaer roem: maegts rijcke g'lijc verlossen
Ten sy de vvaerde Echt sulcx met een seker bant
Te voor of naeder soet, en dect de vverelts schant,
Hoetvel de Maegdom is een ydel naems perket
So heeft my *Cinthia* heur die van lang ontfet,
Dir soet de vvederpaers omnarment g'not van vveelt, vry
Als d'vverelt in een hemt schynt menig kusgen steelt, bly.
Als d'opgetogen geeft blooft int ontslyten brandich
Als Min t'nadencken roof, en schrickel buyten landich,
Alst al volcomen vvaer, so lang om is geslaeft,
De minnelicke Coets in hun Tapyten graeft?
O Goden! waer zijn tijts genoechelijeste vlagen
Meer in geveft gevveest, vvaer zijn de goude dagen?
Ons levens, meeder in gegloriet en ghe-eert
Wanneer de sael'ge dencht de harten gouverneert
Dan nu mijn oude schoon Vryers ick vveet volcomen
Ghy dees u raserny te licht'lick hebt vernomen:
Tgerucht vlooch: Vinnich vvt over t'geheele ront
k'Heb t'huys genaerdert om persoonlick met de mont
Heur doch volstandich blyvent oorlof nemen vaerdich,
En maken t'cleynste deel weer duysent dienften vvaerdich.

Idt. Met goude schyven, na te boeten tot behoeff,
Cinthia. So naemt gy t'laest versocck vals Ridder tot een proeff
Bevimpelt voor u bet, vveet vrient in schyn te soccken
Verrader. Wat ick sie? d'mach d'oogenblic vvel vloecken
Ick t'lichte licht verbant: onsaligh heb gekent,
Durft ghy t'half doot gesicht verschynen, datje schent?

In duy-

In duysent moorden Edebreker, vvreede vvoefte
Wiens koppel vinden scheent gevonden oppet noefte
Alsick u overgaf het vryfte dat ick hadt
En t'hooghste dat van oyt een teeder Maeght besaf
Verdaedicht sooje kunt, schyn-schoone, die alleen is.
De roover van t'sharts rust, geen trouwver *Theageenis*:
Int minste punt ghelijck der Moorenlanse trou,
Gaet roemt u laster-mont, hoe datje vande Vrou
Genoten hebt dat liefd u svvoer, deur starcke branden
Wat bont ghy in een grif met dees Godloose handen
Wat stelde ghy tot straff? Comt sentse hooghe Goon
En lijt een oogenblick den spotter van mijn noon
Hier niet te leven, sal al lacchend' nummier enden.

Delio. Dyvanc heerscht recht governcirt vverwaerts sal ic my
vrienden.

Cynthia Trouloose *Paris* vlucht, so vvijs voor *Pluto* heen
Vals *AEncas* laet uve *Dido* voort alleen,
T'dry-rasigh rot te buyt, de Looisman vvaecht u stappen
En voert my lichaem me, datje doch vvaent te trappen,
Aen duysent mortels.

Delio. Neen, Ick vvensch u hayl en vree
Mijn tyd'lijck sy voor dy.

Cynthia Bruyct als *Licaon* dee,
Dy Godloos overtolgh. Hoe kundy my noch vfounden?
Of heeft u nieuwve Lieff *Delio* opgelonden?

Delio: Ach! hoe vvars moet ick u noemen, laes!
Gaet bootschapt u vriendin, datse heur Zielen aes
So licht'lijck niet verliest g'lijck schielic quam en vvroegt:
Elcx redelijcke gront voor al mijn ongenoeft
Dan t'is te laet, en al, mijn dollen harsens vvoelen.
VVraeck Hemel.

Delio. *Dianin*, laet doch u brant vercoelen,

Cynthia Hebby daerom geparft met d'uyterst datje cost
Hebt ghy vvervloect daer dus vinnigh om begoft

Om licht vercoelen, Ach! t'schynt om u staets vercleynen
Sal Edebreker dan dit moort-stuck niet ontreyen
V valsche Ridder's naem, vvat helpt ick meerder spreek,
Helpt dat ick roep. O neent, hoe onkunt dat ick vyree ck
Hoe bloedigh dat ick raep mi jn schenfel tot malcander,
En t'saem int vier verteert, g'lijck als den Salimander,
Vliet lichte Ridder, ick ontvlie u by-zijn.

Dats u raet,

Delia. En dattet my ooc mijn Vriendin niet vvel en gaet.

Cinthia. Vereert u oude kunt, teruyt t'u voor my is,
Dees Ringh die'ck aen u sie tot laest gedachtenis,
Vermits u vierigh hart in als my soud vervromen.

Delia. Dat can niet, s'is my van te goeden hant gecomen.

Cinthia. Nu isser goeder, daer vvel eer geen rijcker vvas,
Int vvenschen, als de Ziel Ziels dolle brant genas,
Weygert ghy so een cleyn aen-minning, om ghenesen
Dus cost ghy best opt feyt een rechte Toetsteen vvelen
T'vvas my al aengedient, *Laurens* u dese gaff,
Gaet nu rampsaligh, en behoutse tot een straff.

In
Delia. Rasende borst can hulp iets anders niet versachten?

So staet u dreygement my t'geender stont te achten
Vermaerde *Cinthia*, of schoonheys Dou by nacht
V dubbel-deeligh heeft met gaven blont bec racht,
Vliegt niet te vvulps, vvel eer ic sach roem-rijcker dalen
Niet meer na dese tijt en sal ick nae u taelen. (best

In
Modigo.
wt.

Alst'recht verstant begrypt verscheelen t'nutt' voor't
Als d'vware schicking Gods vvruet de oude rest,
Als d'opgeheven g'loor aent Choor der derchden t'samen
Versiet, en bout niet vvaenvvys opt onheyligh ramen,
Van d'aldersoetste mont, die Liefde had bedeel't,
Die Ziels macht sichtbaer goet, en alle kennis steelt,
Vant nutte seker recht, vroom, heyligh, onvroō Minnen,
Dit can verkeerde ernst, d'optoyde schoonheyt vvinnen
Voort rechte insicht, tvvelck ten goeden nummer dijt,
Laurentia: t'verschil ghy raetsaem vvaerdichst' zijt.

Volghs

Volght swijfheys voorstel, kent hy alles vvaer gevoelic
De rechte cier-star daer *Cupido* sprac: Nu doel ick,
HOLA! Kint t' minst dan Liefd, mer brandent licht ontstac
Van d' lieven *Helicon*, flux over t' vvyde vlack
Eer-cauuyent binden: la volmaken beyder zyen,
Verschuren t' roeckloos Wichis verdampde Tooveryen,
Hoe dat den Cortisaen een licht genaemoe Vrou,
d' Attaer oes Werrels trots, vals, Aerts besitten sou:
Waer deur de schant-vlec ons na-neven sou vervallen
Een schentster des geslachts: daer nu gelijcke brallen
Schat tegen schat, en dubbel roem tegen elex lof,
Verschiet is. la de Erffint opper-Princen Hoff
De braefste sullent veur aendryven so vvel dragen
T'gemeents gemoet verselt met d' Adels vvel-behagen,
Dat *Delio* bevest, soo'n wel vervveende Eer
Deuchts schoone roem is keur met kennis al te veer
Inwendigh deur beviste ontelbaere Rijcken,
Dyn hoogst vvas nummer vvaert aent minste te gelijcke
Me Vrouvve, Nichte: vvt vvel seker onderleheyte.

Defister
Rodrigo.
Defister
Rodrigo.
In.
In.

Sr. Rodrigo.

Knaep k'acht dat hy my verbeyt.

Heer *Rijchaert*: sent my vvt, u *Signorie* tegen.

Dat ick so daedlijck sal my tot de saeck verlegen,

In. Ick volgh: by istuck. om sien vvat tijt ons brenge te gader

In. Diet best vercosen heeft, God hoed hem voor een quader

Laselva.

TOT noch toe vvas de Tijt onvaylick my te gaen,
Tot noch toe vvas de strij, onhayligh my te slaen.
Tot noch toe heeft de schoon heur guntte my gheslooten
Ter ander zyden deet my eerlingh deysen t'geen
Ick aende trouste vrient, onsaligh sou besteen
vviens dienst ic nummermeer recht vvaerdig cā vergrootē

Vlammende Borst nu is mijn soete Vyndin
Vry, dien ick bovenal des vverelts goet bemin,

O glorie

O glorie rijcke dach gunt my sliets open daken,
Vervildert machtich slot, breec̃t u beknepen dack
Laet bloeyen ons tijts Lent, vveert meerder ongemack
Waerin mijn Ziel so lang moest heyloos branden, blakē.

Ryft ô genaden Son. Mijn hope yets vermant,
De laest veruyvesen comt op aende beter-hant:
Laurentia dit deed' mijn leven grondigh baten,
O Heylich sydy p̃aer, oneynoelick vrients Eer:
En onvergeldelijck, u trouuwe al te seer
Vvien ick tot aender doot doch can noch sal verlaten.

Princesse vvat geschiet, dijn vvelgemaecte schat
Vant arme hickent hart: Ach! hadt ghyt maer te bat
Nochtans nu varste hoop, en vrye macht t'recht schenckē
Vondt, quict de dorre geest. V beel'nis so veruyvent
Cynthia Vā t'geen mijn macht vermach, heeft met u vvil verent
Dr. De Vorstin sal vertrout heur lieve gunst my schencken
Keert vveder morgen-root Ach *Cynthia* ghebiet
Neycht doch u Vrou' lijck hart, genadigh op my siet
Schoone Iuffrouv geliefd' de besten der geslachten,
t'Frans vroom eer-voorste aen Boeljon getrouver dy
Rechtvaerdiger Vriendin van al slants heerschappy
staet voor me vrou, laet my de cleynste dienst verwachten
Hoe lang vertwyffelt is u vvreesheyt vast bepaelt
Op d'onverdiende so harts quellick neergedaelt,
Cant dan verkeeren, doet een t'alderminste teecken.

Cynthia laet, en d'oorfaec mijn Heer, k'sal vrylick tot u spreken,
Lafelva. De aldergrootste lof sy veur t'vergunde goet.
Cynthia Verdvvnen rijck vvaer eerst vvas vvensch in overvloet
Is licht verhuyst, alst blyc̃t, dit deed af keerich leyden
Om in oprecht des Ziels onrechtelijck te doen weyden,
Dat *Delio* aen my Eets bondigh, bont, en brack
En laet hem schaadich achter rugge dese clack
Doch overcomen vveest geen yverclis gruyvel schanden,
Tot noch

Tot noch toe heb ick niet connen gelooven t' groot
Waerteycken van u trou.

Lafelba.
Cinthia.

Noch voor u totter door.

Dats dienften, proeff en voort sal u doen vvel gelanden
V liefde merckent, cost ick niet na vvaert en dienst
t'Hart droegh ick *Delio*: diet brack opt ongesienst,
Niet tvvijffelt, dan alleen gehouden t'zijn t'aenheven
Nu Edel Prins kent recht voor my t'onrechtigh feyt,
De helsche ontrou, dees can niet zijn neer-geleyt:
Veurt mijne doot beruft, oft t'eynde van zijn leven
Is t' merck der lasten svvaer vrichtigen ijvers noest,
V dvingelant en liefd' scherp-snydich niet verroest
Myn voor dy hartsfantin vvilt dus met vveynich vvoordē
So moet door u geslitt der branden toppen neer,
VVorden gebroken, lae gants vvigerocyt, en meer
Het meeste voor mijn wrack, ghy *Delio* vermoorden
Dit bid ick van u met gevouden handen: V Vant
Ghy zijt, en cunt mijn vvoeste geest zijn onderstant
Gemack'lick reycken, en so *Cinthia*, vervverven
My tot vvaertceeken brengt den rinc zijns liefs ter schene
Van zijnder hant. V dienst ick eeuwvichlijck gedenck,
Op heeter daet, soo sal u vvil mijn al be-erven.
Deur u can t'stuck bequaem vverden bestelt na vvins
K'heb daerom op u brief, vvel lusteloofse Prins
Vergunt, van nu u mont t'aenhooren claeghse reden,
Dat nummermeer vermocht doen liefde vals genoot
Mijn bloems vergroende borst: Nu couder als het loor,
En doet my dit: Vertoont u nummer als t'onvreden
Gedenct mijn Liefd vol-noecht, niet by zijn tijt vermagh
Eens anders licht becleen met Roosen aenden dagh.
Vangt aen, hier is u veur, waerom ghy langh dorst-gierigh
Lafelba: vvaer is nu, vvaer bergt ghy t'vry vergunt?
Deur t'hooren al dijn vvreucht.

Lafelba.

Maer Ach! Goddin gy kunt
t'Beroersel niet bespien, vvt sulcke cracht Ionst-vierigh.

G

Des

Cinthia Des Eeuwvs al-roemlick, vvasu niet in slaverny
Deur liefde te leven, nu vermencht de heer(chappy!
Wt sulcken cleynen dienst, en t'harde dies versaden
VVraec-dorst onlyd'lick sal ick slyten vant gemoet,
VVat hebt ghy aengedient met leven ende goet?
Mijn liefde te vvinnen, vuintse so met Ridders daden.

Raselba. Geen Ridders daden, noch min Eerte roeren t'feyt.

Cinthia Gy vvreet met dubbel recht, veur mijn onnooselheyt.

Raselba. K'had onvermoet Goddin u geeft op my te erven.

Cinthia Bereyt voor dy alleen, dus staette te ververven,

Raselba. Helas! can sachter, Lieff, u harte niet becleen.

Cinthia Cost hem geen sachter, lo meynedich aff te treen?

Raselba. Nu suldy Eeuwvich zijn Vorstin van mijn gebeden.

Cinthia. Ten can of mach, zijn roem wert metter door vntredē

Ha! oogen soudy sien dat voor u heien trat

Die spotvvijs t'eenich mijnder Zielen gloor besat:

Ist stuck gevrichtich, dies te meer toont vry u gonste,

Nu roep ick u ter proeff, *Wt Levendigher lonste.*

Ick daegh u over t'hoochst', tot vvis van trouwver deucht:

Op dattet niet weer vvert verandert: So ghy meucht

Te vvis aenschouven t'feyt. Laet ghy u Lief verlegen?

En can u mijn gesucht des onrechts niet bevvegen,

Tot dyn groot-making. Siet op een bedrogen Maecht:

Ensooge reen gelijk de minste deernis draecht

Vergelt de snootst, de vvreetst, la selste die my t'leven

Allevent moorden.

Raselba.

Nu, dan om dyn liefde gedreven:

Tot sulcken schou-spel als de vverelt noyt besach.

Noch tijt gedoogen cost: vviens gruvvel breken mach

De naere vvanden om t'beschimde rijck vol Zielen

Ellendich, Ha! Goddin: En dat vvy noyt behielen

De cleynste gluensens vant vermengen erachtich licht

Ontspant dyn poorten nu, Goddin vant taest gericht,

Maect u gereet int stil, mij lief ick loof so vst, nu

t'Volbrengen van u vvil. Wech vrees die doch geē last, grus

Ick sal

Ick sal met teycken Lieff toecomen u als Heer.
Vaert vvel Princes, en daelt ter hooger rinnen neer.
Dat niemant yets vermoet, noch merct.

Cynthia
Rascha. Ha! lief nu sier, treetae, niet mach dyn macht verschoone
Ja. Liefd sal u eroonen.

De Maegt van Cynthia onder dech mantel met
Mariole verspreekt.

Kamenier **H**A Padre del Case, Hoe ist, sout connen vallen?
So moft hy r' Sekijntjen te minst daer aen vermallen,
Daer voor sou hy genieten dat noyt yemat toegevyt, was
Mariole En ic meend hem hier te vinden soo vvoorseyde stont,
en rijt vvas.

Ha Plaisante Gallante madoone, tis vande besten,
Ghy mochtet u leven bet besten.

Kamenier Nu dan de reste,
Meuffrou Cynthia vveet gans vveynich mijns vertreck.

Mariole Holly vvas oyt van vleys en bloet, schurft kent wel vlee
Gaeje gang, tverc is haest geclonckē alst vvel lucken, vvil
Gy moet galjaert presenteren, en svvijgt vāt verdruckē, stil
Maer Sr. Mariole: madoone moet gy oock niet vergheeten.

Kamenier Hebje dat vertrouven? neen, vvat heeft hy u geheeten

Mariole *Vossi miste notcharo, on belle Margriete madoone.*

Kamenier Tis fris, k'vvilt maken, hoort dy Sr. Patroone.

Mom **W**et Na t'vergelden goet valt, en moet vroegh stil vveerom.

Mariole. Ho! stil, daer comter Heer, r'vvas geseyt voor Mom,
Iou reputation. Hae *Signore vostre recommande,*
Ha madame Colette.

De mom *A vostre Signorie. La Plaisante*
Colette, hae Madoone. Tis goet nacht, ten dienst van Min.

Mariole. Gaet me. Vrou Colette, gaet doch.

De mom Mo! Galliarde Goddin.

Laet ons gaen verlusten. My suldy als bedancken.

Kamenier Ick volgh mijn Heer.

Mariolē
De mom

Dats coop.

Mariolē stelt ons t'bancken

Ghereet, en gaet ghy voor.

Mariolē
kamenier

Serviteur. Heer Ioncker: t'Sae

Patroon, vvy volgen met liever lee u na.

So maect ons vande straet by nacht int stille.

De mom

Gratieuse ghevvis, K'hielt alles in u vville.

Orsus, vvy sullent dan in dichte vaten domp'len,

Men seyt int doncker lief, vvaft oyt het beste momp'len:

Hy sal iets reddē, tot verheuging van dit paer.

III. En cruypen soetgens by, daer hebje dan malcaer.

VIERDE HANDELINGHE:

Eerste Wtcoemste.

Issetha.

DE Oogen dieder noyt toe-loken deurt gevaer,
De sinnen die vervvoet flux d'vvenen van malcaer
Wanneer ghy aen-naemt nu het gruvvelijcxst: **O**
Goden:

Onschuldigh om de liefd, de grootste vriend te dooden.
De Sonnesal veel eer de nacht zijn onderdaen,
En vvisflen met de bleeck gheoornde silver Maen.
De Goden sullen eer, op d'Aerd hun vvoonsteed' vesten,
En laten ons den vloer des Hemels, als ten besten,
O Liefd' vvat ist gevvel, vvt so een vrou gevier?
Tot heyloos werck: Hier tegen Eeuvvich chiert
Dijn gunst onmetelijck, o trouste vriend lefdadigh
My onvergetelijck: dijn cracht dies vvel beradigh
Den gantschen nacht ontruff, deucht nam de overhant
Eer dat ick Godloos breeck vvt een vervvloeete brant
Het onvvtspreecklijcxst dat Heer *Delio* vertoonde,

Vertreck

Vertrec ic flux, dat liefd' en t' schoon so niet ontſchoonde
Om naem-geſlacht onvry, den vloec doen erven by
Recht ſchryvens: Neen, o vrient, u Eer vvint boven t' bly
Dat lang gekoppelt in onruſt lagh. K' hebt ontbouden,
Op't haeft, en vvacht hier die my nummer ſtaet te dooden
Maer dragen over t' eynt des vverelts deur vrients Min
Voor Zielen vreucht-rijck loon, ten hoogen Hemel in,
Hier comt mijn Heer.

Delio. Des hayls, g'lauriede brom, ſtars weelden
Vereelden noyt des heuchs aendachtige kent-beelden,
Als my vereelt dyn comſt, mijn vrient.

Laſelba. Weet dengden ſchat.
Cier-monſter, vraegt niet meer aen my, ic bid u dat
Waerom ick treck van u? De goden zijn voor henen
Veneeti is mijn gru: Vrients af-zijn te bevveenen,
Den Hemel ſalt voorſien, daer' haeft by laſt geleyt.

Delio. De ſaeck die overvveecht, ick bid, ſoot paſt geſeyt
Mach vvordē, vvīs t' ontſet de moet maect my deelachtich
Oyt brack ick t' ſvvaerſte als dyn liefde vvā te crachtich,
Ay Broeder maect u grootſt, vvt vrients vvil ſo geringh
Mijn Eer-ſpel te vvoldoen, begeert en ſonderlingh,
d'Aenſtaende Bruyloſt met u by-zijn te vereeren.

Laſelba. Eeuvvigh ſy danckaen u, en die van u begeeren
Vermogen mijns ſy tijt in als voor vrient gereet
Verhalent is de borſt het aldervvrectſte vvreet,
t'By-zijn te derven ghy die Adem zyt van t'leven.

Delio. Hoe cunt ghy? ick en can.

Laſelba. Ick moet. En Ziel moet beven.

Half raſent, ſchricken, gruvv't, en yſelt vvt gedacht,
Van dy te ſeheyden dan, ſo veel beſtaet deur cracht
Tſy beſt, hier mee voorſien, en hoede ſo veel quader.

Delio. Hoe dit! vat op ghy borſt van leugdens eeren Vader,
Vermompelt niet verbaeft, ontſluyt den vvaerom recht.
Is Liefa' van aenbegin by ons ſo niet gehecht
Om openhartigh noots-belastingh te meedeelen,

Tot licht'nis des onrusts, béelaegh ic my der deelen
Gelijcking: So ick niet voor u verborgen maeck.

Lafelba. Ha! Liefd bloeyt dies te meer, doch tis een ander saeck.

Delia. Een rechte vrient behoort voor vrient niet te verbergen
Want na-denck, ongelijck, de saeck can so verargen
Aen diemen vvaerdich hout, raetsaem t' stuck te beraen.

Lafelba. Oprechte vrientschap: Liefd heeft Godloos onderstaen
Nu t'laest aen *Cinthia*, vermits gh y hebt eerbondigh,
Laurentia ten deel, en dat ick open-mondigh
Vry-hartich nu versocht, sien of ick vvinnen mocht
Die so mijn flauve leucht scharp-snydich t' onder brocht
Flux heeft te ongevvoon haer blinckent licht verheven,
Met so een lieve item, deur Goden scheent gedreven:
Derglorien Voogdy, doen vvas ick rechts verlust
Doen heeft de Vyandin geveynt'lick my gecust,
Rees boven t'opperst deur mijn svac vervvonnen zegen,
En heeft my int gevvelt ten vollen roeps gecregen,
Goddin van tvveederley, dat by u niet behoort,
Wat heeft u Vroulick hart my eyschende te vvoort?
So moordelick vermoort, verstomt, en bergt de schanden.

Delia. O niet, hiers macht voor u.

Lafelba. De coude Zee sal branden,
Tot polver-affchen, deur beroerten, of verdvviijnt,
Gerechtheyt sy u Son, die elcx vol-noegh beschijnt;
Na volle Eer-kents plicht, de deuchden t' onderhouven,
O onsalige eys: O vvanckelbare Vrouwen,
Onvvinnelicke Ziel. VVien eyst u doot dus streng,
Van my: En vvil dien ring ick t'vaste t'eecken breng,
Niet eer en falsse mijn verloeck, gehoor toe-neygen
Vervvonnen deur sliefs macht, toestaets my te dreyghen
En vvil so vasten pant die van u eerlick Lieff
Achtbaerst te houden vvaer, en dat dit met gerieff
VVel-giffent niet vermach, van u mijn vrient te scheyden
Als deur de bitter vvee, vliet Duyvels vals beleyden.
Hier is de Altaer daer t'gemoet gehouden knielt,

Alsoo

Also ick dan alhier, deur t' deel dat sy behiet
Natuera's hoogste Cunst, in bangicheen ben gaende
Met doodens coude leen gevveeldigh hout vast staende
Niets meucht gy vveet Fransoys beroemen t' deel van my,
Of breng u beste vrient te niet en aende sy
t' Vervloectste dat by mensch gehoort is of bedreven.
Veyliger ist de Ziel mijn vrient van dy te leven,
Om te vergeten deur t' afvvesen t' crachtich licht,
Op dat geen swaerder my, keert Goden, vvert verricht,
Want als ick door u trou my veel hayls deed toeschryven,
Quam d' Helse Vyandin de vreetste alder vyijven
En eyichte, schuvvt, maer gruvvt, hoe cant huys vesten in
Dyn vveecke borst, t' vercleynt, u glorie rijck Goddin
Best ick vertreck, en raet niet meer : o vrient grootdadich,
Ic dan besturven Ziel, u hart schriect onversadich
t' Aenhooren vvat de alder-licht gaerde mont
Des arme harts beriep, doet dooelic vvas gevfont,
Doch niet genoegh, sy bract vveur tuylery vveersinnigh,
Geen dienst en zijt door my behoedent Goon gewinnig.

Delio.

Wat voorder staet u aengedaegde vrients verslach
Te troosten, vvaer deur vrient en vrientchap blyven mag
VVat vutcomst t' by-zijn van Heer *Lafelva* mach dueren,
En dat t' vry hiefs genot tot voldoen der natueren
Verrijct, ten schied' of can niet sonder quaet geschien,
Nochtans tot aender doot suldy mijn vrients daet sien,
Dat ons na levers sien getrouvver liefde opt lest,
Int Rijk *Vencetia* voertyden is bevest,
Hoe brādich my ontroert deugd' saem Goddinne t' stryden
Dat u onnooselheyt deur dit soud' moeten lyden.
Hoe swaerlick knacchi. Ay! Vrou *Laurentia* t' gevoel,
By u te onverdient. Hier merck ick opt gevoel
Daer leucht verdort, en crenct te jammer om gedooghen
Hierom *Compaigne* doet na t' ernstelick vertoogen
Ons sins voorstel, dat raet u dient in als ten best.

Lafelva.

Ghespeelsy mocht u schaen.

Vvat

Delia.

Wat forghit ghy voor de rest?

Ick vvil u by my, so vertoon ick dan der vvaerden
Gerechtheyt. Kies u voor het best juvveel der Aerden.
Hoe lief ickt heb, en is gesehen diep int hart
Volght t'raet geniet u lief, dus sullen vvy der smart
Vervvinnen flux opt vars, morgen k'sal plaets u noemen
Ben ick genoot, ten huys, t'geselchapp vvaert te roemen
Daer sult ghy u omtrent begeben, so vermaect
In questie tegens my, dat syvaerder veroorsacēt
Beroepen Eers recht om na buyten te verdaden,
Daer coment, eenich, sult dees Ring tot s'lust versaden,
Met-dragen, en voor sulcx te houden vast in ken,
Ick door een ongeluck aldaer verslagen ben.
Wil om vrient seker tijt verreyten sonder vveten,
Tot vvylge dagen sal, by u in vreucht versleten,
Gelegentheyt verstemt te comen vveder in,
Dus crycht ghy *Cynthia* u vvtercoren sin,
Laurenti sal voort stuck heur rechte liefs iets lyden.

Lafelva.

Ha! groote proeff laet af, 't is doodelijck bestryden
Vws harts, of schoon de Mont, aen biet met blyde lagh,
Lafelva, schaemt u t'stuck, te goede datter magh
Te veel opleggen: Neen, voor sulcken vrient buygt neder,
En bant dees suffering, die maect u manhey teder,
Iac eereeloos vergeet.

Delia.

V brandent jock verspiet,
En schatert binnen t'dack, versvvuygt dyn rust-dal niet,
Hier nader sal mijn Heer u vrients plicht cunnē hooglijc
Dubbelt voldoen.

Lafelva.

Ach! Min. *Delia*, ist oock mooglijck,
Vvel dapper Ridder dat dit blijcken can by macht,
Ick neemt dan aen.

Delia.

Tegen de middernacht,
Ontrent Heer Rijchaert aendē voor-pleyn comt vervvarē
VVil-moedigh, met een hulp of tvvee van u Dienaren
So vvilt t'geselchapp ons beletten voorder slach,

Mitsdien

Mits dien beroep ick u tegen den naesten dagh
Hier me de saec berucht, ten vollen schyn van vvaetheyt
Dits bondigh.

Rafelva. Ay tijts roeft, Ach! broederlicke clauerhey,
Moet dus vol-lucken Liefd u ingeberen quel?
An. Der eynden drucken sijn t'herkauvven als een Hcl.

Laurentia.

Laurent **G**H'lijck alst deur stralent hoofd der Sonnen t'Lichte
vervrect,
En met verliefden geur den Dou der blad'ren trect:
Mits als de Crie des daegs al lichtent oog comt hoogen
So vvelcom sydy my, ô Slot-Heer vant vermoogen:
Nu vindy Ionge borst vveer-spoox verbyster, Mins
Vermogen vlam, belachte nu geensins so Kins:
Als eer vvt t'dichte Net des Vrous u sinnen strecfden,
En sondet kuut van tijt, my tijt onnoosel leefden,
Hoe ij vert Ziels aentreck, na Adem-rocht der borst,
By nae vervrosen Aert die na my Prince dorst,
Alsal de achterclap aenhoorent dit vvee-clagen,
t'Onrecht beticht de geest, *Veneeti* overdragen
Mijn kintse sotterny, het binnenst buyten keer,
Deur trouwer Liefds verpoos: so soetlick quel en seer
Wât die gerechtlic Mint, toont deur zijn handel quynigh
Hoe't af-zijn niet vercoelt, maer haest so droef en pynigh
O neen, tuygt niet my aen, die liefds spoor soetlijck trat,
En knielt voor *Venus* Coets: als sy ter vvagen sat
Tuygt, la versterct de loff die aent Altaer der minnen,
Hebt roeckeloos bestet de offer van u sinnen:
Of grooter vastheyt deed eer Cruynen tot u loff:
En yesten deur dees staet t'besegent vredigh Hoff.
Tuygt voor een teedre Maegt, of glorie overvloedich,
Zijn Scepter op my daect, te min niet thart svaermoedig
Opsvvalpt der baren onverswelg'lijck nat, en schur

H De vreug-

De vrenchde oft noch vvaer, schoon Ziele buyten t'nur
T'geen al de werelt roept, Ha! krijelic harts vvaerts schattē
Van voller vvensch-suchts pracht, so vaylich te bevatten.
So heyligh t'ondergaen: Alreet ge'vonna vry
Ach! *Delio*: de Liefd deur kittel fantasy
Maeēt my snel-hakent: als ick'g'ijck by duysent Iaren
Een uers afvvesen, schijnt. Ay! mocht u vvedervaren
Dat nu dus rechtvoort de vry-Voocht van mijn geest

Sonder
Mantel
Dr.
Rodrigo.

Beknipe, t'hart dat vvenscht, genakent d'offer vrees
t'Onsighs bedeeft, stormt overweldigh, maeēt ontsiende.
Dat u de Godē niet min g'vvensch eers g'not verliende
Als t'soer uws Ziels vervvaert: Me luffrou by tsharts deel

Laurent

Helicon besigh Choor, beijert: dat geheel
De vvijsde vverelt prijst op faems beruchte tydingh
Welcx seegmoet onvolbrocht, roēstelde op verblyding
Staend onder t'vonder dat ons tijt dick brengh.

Rodrigo.

Besiet:
Op heufheys eygen en d'onheusche vvecken niet
Waerin d'liefd starct bevist, stichtbaer, en vvil braveeren.

Laurent

God geeft ons *Mon Cosijn*, de stonden sullent leeren
Wy zijntsvaer ongeval, te buyt.

Rodrigo.

V Prins is, als
Na vvil, vervvarpt t'gesucht, t'nadenck is nu te vals
Delio, rechtvoort, is vast in alle vveelde
Opt heerlijk mael gemist van t'lofsijck uver beelde:
Wel levendige glans, Cier-Lust-hof Ziels vvarant,
Van hem alleen.

Laurent

My Heergaen vvy na binnen vvant,
Licht steur ick u.

Rodrigo.
In.

Ick steur om best vvil u gepeysen

Laselva met een bloot ghesweer na buyten.

Laselva.

T'Gedacht vvervalt, niet shoot, vvaer over vvilge deysen
Delio stelt sich nu te hooger proefvoor vrient

Devyjlt

De vijfde t'geselschap vvaent t'ndort stuck te onverdient,
En is so niet gemunt alst yligh schijnt deurt reysen.

In.

Daer wert geblasen vanden Tozen inde stadt.

t'Gerugt

OP vvac' re Adel rijft, luyfter na droeve maer
Om *Delio* neemt vvræck, de bloem vvt al dijn vesten,
Is deerelijck vermoort, dees tyding schijnt te claer,
Deurgif'ren doodens feest, vvat gaefdy ons ten besten.

VVt u quam strydigh voort, opt soetste vant vergaer
Devvrock, eer overvvan, door een onsaligh questen
Flucx daegden sy malcaer ontfinnich vol gebaer,
Hier over t'vwater: Ach! stout Ridder t'vvas u lesten

De grootste vrientfchap vvel deur-vvortelt vast geheyt
Dusbloedich, fel vol nijs, veur duysent schanden scheyt
Hoe grooter Hoogheys tvvilt, hoe blinder letter vreeslijck

Schoon Chooren nu onteiert dijn Christalijnen glans
Lethes, Ebt sonder vveer toe-keeren aenden dans.
En laet *Veneeti* Bruyt de vroomst der vromen vveeslijck.

Lafelba inde stadt comende/verbaest/is flucx na thuyt van
Cinthia gegaen/die haer niet wette passe bepus.

Lafelba. Waerom dwingt ons de liefd dootlijcke smaect te dragē
Die met besturven hart, met Ridders hart verslagen
De blooden keer de rugh, sien met verschricken om
Hier is nu d'eenschst pant, Lief *Cinthia* ick com
Met u beroepen dat ghy deuchde noemt vol laster
Doch t'eytchē maect de ziel voor sulcx noch veel te vastes
Ick clop en openbaer t'geen van my is geschiet,
V Vaer is me luffieu Cameniere datte niet
Self presenteert, vermits de saeck so leyt gelegen.
Kamenier Sy is te bedde juyft in ruste neergeflegen,
Deur groote flaute Cranck, en niet vvel int gesicht,

Wil dat de bootſchap aen mijn Heer dus vvert verricht
Tot morgen, comt dan vveer, ſy vvil u als verrechten
Laſelua. Dat ſal ick ake vvis, en vrees comt my bevechten,
Maeght Wenſt dan me Vrouwe veel geſontheyt van heur vrient
In Hoe Heer *Laſelua*? k'vveet vvat dencken, noch ten dient
Des ſins volhoeging niet, my duſte ſenden buyt en
r'Gerucht loopt op ons feyt, vvaer ſal ick my beſluyten?
De ſchrick priſt vol gevaers, Hemel vvat gaet my naer
Dat ick vvt liefd begoft, beleyt de moet ſo ſvvaer
En legert om de brant, die my noch vvert geſlooten
Ick moet verſteken, en my niet te ſeer ontblooten,
Tot morgen, offer vvel vreemt volck vvas binnen t'daek,
Hier ergens beſt nae by ſie dat ick my verſtack.

Cinthia. **Wt** **N**Een Moordenaer gy ſult geen Slot-heer blijven luſtē,
Flucx Maeght treet over vvegh en portje niet te ruſten
Ten huſe van *Signoor Rodrigo*, of die eerſt
V by-comt vant geſlacht, ijligh opt alder-ſeerſt
Vercont de vrienden dat *Laſelua* heeft moordadigh
Mijn *Delio* gevelt, Ziel zijt hem onghenadigh
O vvel-bevvallick ſchoon, volmaecte beelt, u ſtalt,
Blijft eeuwich hier ge-eert, tſy vvat ter of gevalt
Rap draegt dees leyde maer, dieſe doch al vvel vveten,
En meerder ſeke rhey, datje niet moſt vergeten
By tijts hier in mijn huys eenich van heurder ſpoen,
Ick ſalt vvt zijnder mont haer ſelver hooren doen
Sy brengen ract-volck me, gaet ras.

Kamenier
Cinthia

Ick ſalt beſtellen.
Ick hou my binnens daeck, den Adel ſchieraent rellē
De ſtraten ſvvermen vol, elck is dit ſchouſpel leer
De moorder ſy u ſtrackx: En Hemel ghy die vveet
Zijn moort geen moorden is, mijns onruſt te beſliſſen
Maer een onruſtich eynt, de uren V Vilderniſſen,
De dagen vvoede ſtorm, de vycken naer beſluyt

Vvat

In. VVat staeter by dees saeck al vvrèets te rechten wt.

Den Chozen Wachter.

Wachter **D**Er faken ongeval vvel duy'd'lick aenden dach
Vliegt als een dieken svverm, dat elck vreesen mach,
t'Verbont deur jammer strijt, t'is over al in roeren,
Sy svveeren aende Goon, tot rijcx straf vvt te voeren,
De gruvvelijcke daet, hoe haeflich vvas t'gerucht
Flux over t'vijde vlack, nu reektier deur de lucht,
Ons naebuer steden t'recht gemeen berouven clagen
Want vvel vvaerdiger Ziel en sal geen Aerde dragen,
Eenvvelijck blind èt dijn glans, t'vermoeden is nu dan
Dat desen moorder is vertegen vvt den ban:

In. Nochtans t'vvert al beset, een yder in zijn oorden.
Holla.

Dr. Antonio. **V**rient: datje daer vvel let al na de buyten boorden
Des over-vvals, dat Schit, noch volck vvert vvtgeset,
Elcx Ziel tuyght over t'gheen, de ganische vverelt smet
En sou ons dese schelm ontloopen zijn, t'vvaer schandig.

Rodrigo. **D**e gruvvel let Voogdy, en stuert de harten brandigh
Dr. **G**hy vrome Heeren, Nu t'recht vordert vvat gy meucht:
Dit roert den Hemei: la bevele èt de suyver deucht,
Het schelms geweld vervalst een hart, so duyvels mannen
Nu schijnt geen hart, na-vvaert, de kennis sy verbannen
Vlucht dvvaese Eendracht dits t'vertrouven van je goet
Dijn Slangich ingevvant. So bitter als een roet,
Spuyt over, die helaes! van elc vvas loff vvel-vvaerdigh.

Sargant **I**ck sal met dit mijn volc aent Hoff my maken vaerdigh
Om volgen t'Recht, vvat last de Banck my stelt.

Rodrigo. **S**oodat
De Rechters vinden tot versuffing van hun stad.

Sargant **D**e gryfers vwaren droefneerslagen van gesichten
Wel merck'lick vvt t'gelaet, vvaerin vvyal verplichten
Dat Franse moordich vals, on-mensch'lijk hart te vvracc.

Maefister Mijn Heer *Rodrigo* met gedoogen hoort een saeck
Ick wtgefonden ben.

Antonio. O bitter vvoet vervaren,
Vervalstheyt, vvaerdy niet de aldergrootste Caren
Vvaer vvt ter liefden dienst als vrient van so een Heer
Veel toegelaten is, vvs Vryheys, noch te meer
Wt Vorstelijke stam gesproten, als voorstelden
Niet Vorstelijck, maer schelms, is hier danc en t' vergelden
Vervloecte Ziel.

Rodrigo. Volgt ghy, met volck geruft in al,
Ick gae voor, en mijn Heer gebeden dat hy sal
t' Sant *Marco* veur de gang, besichtigen hoe't daer, is
Ghy vvachter rept by tijts, tot hulp, by dient gevaer, is,
Dit sal gevroken zijn ten wterst' vant gheslacht
Ick vvert ontboden by het Adel-rijck (gedacht)
Is vreenit vvat datter mach das jachtich zijn voor handen

In

De Camenier met volck wt om Tafelwa te vangen.

Camenier Nu volgt, dit mostje in.

Sargant Vvat hondert duycent schanden,
Maeckje gerammels, trou, als gilden past nou recht,
Datje geen cans ontsnapt, vvy crygen hem in hecht
Hy mach ons so den dans mer allen niet ontspringen,
Vvaer droes vvilje dus dvvars? Ick salje leeren dringhen,
Past daer, ick seg, en roert geen rusting vvilje spoet
Hier luyften-duyvel, vvaer ick segge by gans bloet
Doet so ick segh, en daer niet over, vvil je rusten?
Gae gy daer, gy dat op.

Cynthia

Gasten bevvisst u custen

Ick sal u hooren doen zijn vonnis hier ter stee:
Maeck u al vvt gesicht, laet blincken stael noch snee
Tot ick mijn Camenier van binnen roep, sal t' merck, zijn

Sargant

Dats goet, en vvy sullen vvyementich byde vverck, zijn
Ick gae ter zyden, tot het teycken ons verweect.

Als ick

Cinthia

Als ick mijn Maget roep, so luystert dan perfect

Lafelba comt wt beangstet/rontom siende.

Lafelba

Venetia is op vvaecht rontom nau met vvee
Om mijn onnoosel bloets vergieten vayl en rec
Nu *Cinthiana* Ach! ontfluyt u vaste wanden
Verbergt, dit is u vrient, vviens borst in duysent branden,
So heyloos vvert beticht, ver troost hem met u mont
Maeët nu mijn flauwe geest van harten recht t gesont,
Hoe sal ick, yder tree dunët my de Aerd te binden
K'en durf nau cloppen. of gerucht iets onder vvinde
Flux comter opt geruys de vvaecht aen, dese nacht
Heb ick in bloedigh svveet by na dus ver gebracht
En vveet vvaer duren, noch by daeg can niet, ô Goden,
Ist nu om my alleen? vvas ick van oyt ontvoden
Als e' eerste storm vveerstont dit hart de or redens schrick,
Na vworteldent te diep, en in een oogenblick
Dat ick my over gaf t' luvveel der Itaelianen:
Nu false nae beloft den vvegh der vvrengden banen;
Ach! arm besturven geest, hier ben ick opt onvast.

Hoe arme borst?

Cinthia

Lafelba.

Me Vrouw, dit hebje vvel gepast

Ter goederuer. Ach! *Cinthia* vvat dvingt me Vrouvve?
Aen u verliefde keur die Princelijck te houven
Ha! *Cinthia*: Her is u toegevijnt van langh;
Mijn leven en mijn doot, ryfing off onderganch,
Hier siedy u een slaeff, die ly, en heeft geleden,
Den *Delio* gevelt, door dees hant, brengh u heden
t' Litteycken tot getuygh, den Ringh hem hoog en vvaert
Dees dat ick hem benam, mijs dat hy op de Aert
Neerstorten in het Sant, doen al de Aerde beefde,
Doen *Agaricas* stem met t' Vogel-Choor ontsvveefde
De doodelijcke galm voor oogen neergestort
Nu schiet mijn rust onrust, vvs dienfts schynt veel te cort,

Der

Der vree-moen luchten comen u t'onty verladen.
Cinthia Ach *Delio*
Lafelva Goddin, bestuerster vande daden,
 Wijcken wy vvt dees weggh, nabinnen sonder vrees
 Daer zjnd' en suft niet meer, vvt schricken ick genees
 Fiere Goddin, me Vrou: K'sal breeder t'stuck vertellen.
Cinthia Ick sal mijn Camenier belasten iets te stellen,
 Vermits ghy by my zijt. *Collette* stelt u slaggh.

De Crijchs knechten vlieden wt met rumoer/
 ende vangghen hem.

Sargant Zijt ons gevangen.
Lafelva Vermaledyde dagh
 So vat de Moorderin, die oorfaeck is van desen.
Sargant Bint vast, vervvaende siet t'gerucht is opgeresen.
Lafelva Verheerde buygt en lijt, Ha! *Cinthia* t'vvas u,
 Om my alleen gedaen: So comt verfactje nu:
 Alder-ervloectste Proy.
Sargant V feyt is niet te schoonen.
Lafelva Ken roep geen soen.
Antonio. V leven noch u bloet en connent niet vol-loonen
Wt. Flux helpt hem van een cant, in svvaer gevanckenis,
 Ick tred u voor, ghy Volck beset hem vvel gevis:
 Rontom de vvacht sal by te hulp toe-vallen daed'lijck
In. Tsa op, sta ruym, en of, en volgt t'gebieden raed'lijck.

V Y F D E

H A N D E L I N G H E :

Eerste Wtcoemste.

Dondalsado wt comende van Spaengien/hoort
 in Denestien het Gherucht.

Adel-rijcke

Dondalf

A Del-rijcke Monarch, gheweldt van dubbel eerich
Ontfichelijcke Prins/ hoe leet was my dien dach:
Den dach/als den Atr p verkeert op d'Arde sachs/
En coyf Lachelidyaet/ter schanden soo on-neerich.

Ha! Dient waert opt vermoedt k'was nummer weder keerich/
Nu dynt my wederom rouus onvermoede sachs/
O De ho! u Drients geselschap die vermach
Venecu sonder u/met allen niet begheerich.

De Momylingh van dees lichte Cinthia ont slaept
Het vzeent naedenkent/soo't den Adel recht betreapt
Cemin niet dese Man/kent willich sonder tughen.

Dyent t'gubderlijcke Zweet/Lafelva k'weet wat raen/
Wat ooyfaech groote Dient aen Dient dus heeft begaen
Is onghelooflyck/dat Drients vrientschap stont te tughen.

In fvaer gevanckenis den Françoys moet belast,
Die eer de brackste op dees straten vry mocht treden,
Nu inden Karcker leyt, voor moorder aengetaft:
O vvanckelbaer geluck, noyt roem alst overliden.

Oyt vvaerdy my een Vrient, als *Delio* my vvas,
Nu can dyn vvoeste daer der Vrienden dienst niet baten,
Hier's te beduchten, tseyt dat selden geeft genas
Oft Aerts voldoet, die droefde vverelt moet verlaten.

Cnder de grootste vvert de fvaerheyt toch versvvaert,
Derijcken zijnde hulp, doch vvasf een helc der Helden.

Wt. Hier comt Heer *Rychaert* die vvel-vvetent is vermaect
Laet hooren vvat verpoos hy ons vant stuck sal spelden.

Rijchhart

Sr. *Dondalfado*, u comst en vvisf ick niet,
De swaricheden vant ooch-schijnelick verdriet
Geeft reden, en t'gemoet is propt vol alder fvaerheyt,
Hoe een de voorst' aent rijerijcklick in rechter vvaerheyt
En d'ander vvt der Franschen: Conincklijck nau min.
Vryvrichticheyt behoort, bedachtsaem, t'stuck heeft in
Gevvelt vwt vveldoen t'recht aen yeder te beslechten,
Ach! grootse slaverny: des vvil-moets dien fbaer knechts
Tveevoudigh overtuygh, beroer vol vrees, geplaeft

En t'moet, de vvracck niet rust, vvat is den Rechter naest?
De vvroeging, deur versichts merck, tuygers af te keeren,
s'Harts rust te houden. Noch de vviijde vverelt leeren
Schrick-spieg' len beyd' voor t' hier en namaels met beken
K' verclaer becommert: Soo'ck tot grijsse Iaren ben
Noyt svvaerder t' hart belast met t' last-stuc legert vastlick
Noyt claerder opgetast, de letter vviijst maer lastlick
Van hooger Wetten d'vanck, ist d'Heer *Lafelva* niet?

Rodrigo. t'Ontstaet zijns staets, die loo'n rechtveerdich bloet ver-
ghiet.

Rijchhart Als rimpel-vleck vvaer wt de grootste Magen vruchten
Tot svvaerder achterdeel, vvt voorspoock, der geruchten
Gevoel om stelden, noch bevveghen hielden van.

Dandalf T'is onverschoonlick, noch om Scepter, hulp of Ban-
Licht dat ons groots Princes dees tijdjngs so verslagen,
Die deurt beroep, ons leyt, K'hoop beter als de dagen
Voorstellen: t'longe lijfste quellijck mocht verlaen.

Rodrigo. Wasf dubbel moorden doch, bet vuilt ons als vergaen.
Ay! me vervvoede vals vvaen, last, la Canker-vloeden:

Rijchhart. Ziels-moordigh broos gevvel, beheerster der gemoeden:
Heyloos verderf, hoe cant in sulcke mog'lijck zijn
Soo g'looft nov' vrients bewist, Eer-giers dienst sonder-
schijn,

Ist schijnen, vvelcx vermoen: of list svvint sou geraken,
Aent achterst juyst int vvit, vvaer boose vwillen blaken.

Bedompelt, even so beguychelt dat de tijt,

Gheen vast hecht vuert: Helacs! met dusken moort-spel
lijt,

Ach! radeloose leucht, d'vvaes om te cleynen reden,

V cracht aen *Cinthia* veel hooger te besteden:

Verstricke hartens bant: Ach hopeloose knel

Al schijnt lierd boert, men siet diens crachten nydich sel

Om t'g'nieten branden buyten kunt en vrees moordadig.

Rodrigo. Mijn Heer: hoe smart deurschiet s'bloets ijver doch ge-
nadich,

K'roep

Kroep en geen recht: T'hart jammert om een Maecht
Die in heur Lentsche vreucht, al't tierigst vvert ontjaecht
d'Roof-taken melc-vyt gans verstrecken t'licke bloesen
De tranen bigg'len vvt, die bange suchten loosen
Volcropt, t'is al te vvis, de Heer hoet daerme staet.

Afghart Treet met my binnen, comt begeeft u tot den Raet,
Beroemde Adel, die *Veneetia* eer leuchlijck
Deur vroliet vol gevaers, hebt met dees vriende heuchlijc
Voortijts dyn soetste ernst gehant-haect, is bekent:
So treed gerechtlijck op, d'vvyt vrients staet leyt geschent
Dus lasterlijck en snoot gebroken, dat u speelen
Gerechte *Hercules*, ellendigh moet bequelen,
Int naer gestoelt der *Plut's* verdvvenen levens svvarm
Daer d'ongelucken vvroeg bevest een droef gekarm:
So volgt my Heeren, tsvvaer can niet min svvaer bedecle.

Sy gaen binnen t' Raethuys.

Cinthia comt by *Laurentia*: Hoorende van
heur bedroefden staet.

Cinthia. Ach! lichte overstreen, des teedre Maegden Crans,
My deert u quelling, in Lent-tierigst bloey soeigen-
righ,

Verfet de saeck doch iets, die duyftert alle glans
Ten is niet al goet vvat ons oogh aenstaet Coleurigh.

Ten is niet al gevest de starcken vvederstaen,
Ondert bedecle blat schuyt soms fenyn verradich,
Me Vrou *Laurentia* ryft op, t'vvil licht vergaen
Noch lichter als hy t'sluck vvs trou-bants vvrocht versma-
dich.

Laurentia Ach! svvycht, en rept ons van geen dooden, t'overwelvẽ
Mijn Tombe is geciert, de Lely vvas ick selven
Wiens spreysels sloten toe, de vverelt vvas te bang,
En t'gouden harts Panneel verscheen my deur de drangh

Ontschoven vvert, het beelt der claerheden so cunsthich
 In t'leven scheent gemaelt. Natuer a vvaerdy gunsthich
 Blijd' aengevangen mer gewelt brack leydich in
 Het *Venus* darteeltjen: Soo'ck met ontsloten sin
 Gedoochden deur de vrygedachten. Nu vvat baetet?
 V levens leven: Laes! Ick mis te veel, en laetet
 Niet veur de rust des doots in ruste zijn geplaeft,
 Lieff *Delia* ick volgh, Ick volgh, en blijf de laest
 Int *Elisy* gebout, met *Laura* bloemich Cruyven,
 Voorrechten *Hymene*. Daelt ghy spier vvitte Duyven
 De *Cyprieensche* Vrou, voert op de ziele van
 De armste Maegt die oyt een blyde Moeder vvan:
 Ach! *Cinthia*: hoe licht en wispeltuerigh ben je?
 In handel en in Raet, vant out gevoel beken je
 De rechte oorsaek niet mijns cranste, sy na reen.

Cinthia: K'vveet seker dies, vvel stout ant vvoord' ic vrylick neen.

Laurent: Ay! lasterlicke mont, vvat sal u sryden vvinne?

Cinthia: Een rust: dal als ghyt kent byde verftroyde sinnen.

Laurent: Den dooden can sich niet verdaden, hierom svvycht.

Cinthia: Gelooft niet eerder veur ghy t'vviste teycken crijcht,

K'en vveet me Vrou hoe' al gehangen vvas voor desen:

Aen sulcken lichten hart, lights vvlammen die vol vresen,

My starren int gesicht, druypen opt dorre hart.

Dat voor u liefd, *Goduin*, in druck bedolven vvert,

Noch dyn oorsaek can niet voor Goden vaster binden.

Hier by vveet dan me Vrou, dat lichter als de vfinden:

Der Princen kiesse gront te vvaerelick verdvvynt,

Recht op *Laurentia*: Vgluerich oogh, en sijnt

Geen vaste tuygen: dy tot starct met vvil en vveten.

De noodeloose schrick, allengs kens te vergeren

T'gerucht maect kundich, longe bloem, hoe cleyne weelt:

Dijn *Laura* ruet, laesent last, die de maegt verveelt.

En sy onlyd'lick int verdragen, dat u brallen.

In alder vverrelts claer sou vvt de vvaegen vallen,

Eenichste *Diamant*: der *Diens* lieven rey,

Verfuchten:

60
Versuchten breeft, 't'was tijt dat ick mijn comste sey,
Ick bid verstilt u vol gecropte borst, t'sal baten
Beschreyt geen lichte Ziel die u van harten haten
Waer van ick vast sy. u tot troost so com ick hier.
Besiet dees Ring.

Laurent Mija trou verbont.

Cynthia. Staect sulck gerier.

Vermant u.

Laurent Ach! dit ist geen Liefd met volle raden
So gunst-rijck over gaff.

Cynthia. Wat zijnt voor Ridders dadent?

Laurent Daden, Ach! my te vreemt, de zuyvacke lust verstuylt
Wat damp Vrouw Cynthia, u vvoort opt harte schuyft,
Den Solvan enckel schaeemt sinet onder d'vater heenen,
Des grysen Vloets: Ach! schrick, hoe trillen dese beenen?
Wt'naer gesicht:

Cynthia: Dit hoorende, so breeft u fantastijcke sin,
So haest en had hy niet veroverd dit gewin:
Princesse, van so vvaerden hant, of heeftse daed'lijck
My comen bien. So licht, niet achtent, 't'vvaer te smaed'lijc:
Wt'hoog-geboren: Daer by voegent dat hy niet
Met u, noch Ring, noch gunst, had te verschaffen iet.
Hoevvel hy had beloof: Syn trou u vry gegeven,
Hyt niet volvoeren sou, maer met my wilde leven
En sterven, daerop d'Ring met rijpe sin vereert:
Hierom Princes het clær: bedenct te lichter, vveert
Dyn nieuwe parffing vvant, dit zijn gebroken vvetten.

Laurent Die deugde Liefd en salt, noch cant so niet versetten:

Cynthia Beclaegdy, die vervvoet bespotte dyn geveft?

Laurent Met reden, en beschrey zijn onverstant voor d'leest.

Cynthia: Ws staet vvast veel te cleyn geacht, en schiant der magen:

Laurent Zijn staet ist veel te cleyn: so lang tijt roem sal dragen.

Cynthia: De vvercken zyn te stom, gans ongevoellick vvreer.

Laurent Des heyls beg'nading geef hem kennis van dit leer,

O versle yvond', dits geen vertroosting, maer vvel tegen.

Cinthia Nu moet de vvaerheyts cunt dyn Ziel-sucht overvvegē
En dencken dat ghy't set veur die u niet bedocht
Ia dat by leven quaer, so zijnd ghelocken mocht
Bevint ghy aen dit eerst, dick t'vinnigt van twee harten,
Men seyt dick nieuwve Liefd besnot, dats Kints en darten:
Verandert haest, t'stuc is ter goer tyt voorgebracht,
Tot meerder rusts van d'u, en schant van d'weyts geslachts
Des *Delios*: nu dan, myn hart verfet de vvercken,
Int overdencken, hoe vervvaent en sonder mercken
De stucken zijn geplant. K'vvensch Iuffrou dat u ziel
Bevatte d'vvyfte, tgeen de Aerd' oyt vvel geviel.
Dat sleet-vvys mindert, so rverteden is onmoog'lijk
En d'hemel sy u troost.

Laurent Wil t'Recht beloonen hoog'lijc.
Cinthia De vrye stourtheyt deurt erbarmen (locht me Vrou)

Datse heur met dees saeck, vvel vvetent stillen sou:
En hout my dit ten goen, ten besten (ben ic vvaerde)

Laurent O Goden! overlienders van d'al broosche Aerde
Wat faken ongeval treft *Laurens* teedre moet?
Wat tyts ramp schynich roest besvvalpt in overvloed
Dees tonge borst: Weer vars met duysent doon bevochtē
O vvreede staet des liefds. Ho! scheyding der genochten.
Ach! scheuringh, dat Lents bloos, ontruft zyn bloemen
Crans,

En leyt u aent verderf. Maer hoe? de Ring nochtans
Sist self. Ha! veynfaert dubbel vals, vvaer toe behanghen
Met schyn-schoon dyn gelaet, op roose-bloose vvanghen
De groene-frij heyt eens vry-hartig Maegt vervvant,
Nu roofst de Loov'ren van tyts bloemen omgerant
T'ontfygt my, ongevoel rangt aen, en vvyft beneden
Aen suchten diep bedout met lauveye traens becleeden
Verradery vvaer deur, vvat offert ghy de gheest
De geest die so gedient u Ziels schreum heeft geweest
Verdient geen loon, so vvreec: nu legdy neer gedoken,
En van een Moorder laes! het sinnen Choor ghebroken.

Dya

Dyn Cloecheyt overschalct, vwillen de Goden straff
Dit deed een trouste vrient, wiens leven t'leven gaff,
Aen u scheent, die bekennt doots schult, in vaste boeyen
Noch sult ghy u mijn borst met sulcke clagen moeyen
Zijns schoone beelrenis, te jammer: Ay! me tyt,
Wat leert ghy gryfer, maect de tvvyffelingen quyt
Hoe my verstant verbant de laster-schaduvv yslick,
Deed ghy onGodlick vvreet tegen dyn selfs onvvylick

t'Quzet loont zijn Meester. Can de Ridder dan ontslippē
Dyn ademloose borst. Sou hy so henen glippen
En laten geen gemerck tot rust van my gebiet
V claegh ick Hemels heyr, en Goden vvatter schier,
De Zalen zijn te bang, de grove mueren vvellen
Met vvaerheyraen op mijn ancxstige nevel delven,
De slaep die oyt vergat der slommerigen staet,
Leyt rasende ontmant flux aenden dageraet
Die vil de Prins noch voor my leyden (ydell vvesen)
Beroering al te dwaes, can u geen doot genesen:
Hoorent de valscheyt die te kundigh is voor my
En alder-lydeloofste svvaer verradery,
Vliet vande baen ghy svvacke ongeluckich leven.

Daer wert eens geblasen op de wacht/vant Hoff.

Rodrigo. **G**Hy stomme Bodin, des vveer-claegs na-bootster spooe
Vervveerde *Mammon* schaect *Veneti* braver vromen,
Voldoet t'Frās bloet, tot schric, bet-kenners byt voorcomē
t'Rou cauven, vvas dyn Een v oyt anders als de roock

Gevangen vwilligt, met stil-morrigh byster braeck,
Deursvveeft van overuygs beroering, sterft duystvverven
Rampsaligh vverck vvaft dan vol-effent deur u sterven
Ach neen. De Eelste Vron, inbeelt ons droever saeck.

Deen

D'een om vvaerdy, harts bont-geuooten krlts en strangh,
Ist reecht de saeck, en met volcomen vvijs vvt-voerigh
De gryse Rechters zijn, des vvercx niet min onroerigh,
Den tijt vvs levens: O *Lafelua!* vvert niet langh.

Beslommer tyts schaeu moms vveerbarfse wiffel staet,
Hoe treurt den Adel? Hoe ver vliet in corten tyden
Dyn roemgraeg ader storm, Wer vvels, strems af te snyden
Van tvveen, vviens heerlick trost de romers: In de daet

Stont g'vvelldigh, datse t'licht des VVerelts cost geciert
wt. Doen g'nieten, t'vvaerd: Ha neen, t'is al te droef verleden.

Antonio. Siet Heer *Rodrigo*, die om Vrients vvil schynt t'onvreden
V Vat vvt-comst sy ons tot gemeene noegh t'best viert
Veneetia tot rust en danck, na veel om-vvegen.

Rodrigo. Van hooger vrichting ist vvtduyd'lick veel ghelegen

Dondalf t'V Vaer-schynich straf vvaert, brengt vvel vlac verdien
sten veur.

Rodrigo. Van machtich heysr beleyt vvas oyt quaet redder deur.

Antonio. Devijlt dus is, vvas t'rif ons over duylent mylen.

Dondalf Te spae, veur niet, het best bedencken onder vvylen.

Rodrigo. Om na buer haet vvel vry te vveeren vande wal.

Dondalf Onrecht vvroet help, vercryght by volck en groot getal

Antonio. Dit mochtmen aent verlies van *Menclaus* bevinden.

Rodrigo. Tis kunst so straffen, onder Vrients en houven Vrindē

Dondalf Der grooten evel, wrevel, heerst deur moet vvijs brant

Rodrigo. V Vee daer t'Rijc to ontfaet te Velt deur onverstant.

Antonio. Men moet het flux vvaerdy met moet recht onder-
taffen,

Na ouder seen, gedencck, niets veur vvttheemse gasten,

Geen som mach recht voldoen daer anders bloet betaelt.

Rodrigo. Onhaylich vvaert beleigh.

Dondalf En noodeloos verhaelt

De tijt-geuooten vvaer recht onler te verfoeyen.

Devyk

Rodrigo. Devvilt elcx hart niet can vervvachten van te moeyen
Vind' ick geraden t' volcx roep gans niet te versmaen.

Dondalf Borger cleyn achtung heeft soms groot gevvelt ontsac,
Al varent Ridder, veur nu slaeffsche onderdanen.

Antonio. Wilt na op d'oude vvorc hun vvech aent harte baenen
wt. Tot dattet oproer ryft, hoe raekmer mee in stil?

Sargant De Rechters eyschen u voornacmste datje vvilt
Boven verschynen.

Rodrigo. Zijnser al?

Sargant Daed'lijck geseten.

Dondalf Datter geen stucx onrecht met ondanc vvert vervveten
Gaen vvy, om onderstaen so d'uyterst vvert voor hant
In. Tot ons nae levers vreed', opt zeegen-rijcke lant.

De Sargant blijft huften.

Sargant Hoe raek an mannen? So de varse vrees verstackse
Desister Is Heer *Rodrigo* op?

Sargant So daedelijck, ick sprackse,
Hy is nau binnen.

Desister K'heb bootfchap van ons volck met haest
Op schiet Hem mond'liagh t'uyten.

Sargant Treet binnen dats u naest.

Desister Tis met gedoogen, k'acht de bode sal ons moeten.

Sargant. Volgt ghy al sachtjens by, en lochtich overvoeten,
Tis svvaerlic aenden Raer veur schelms feyt aengebrought
Straet-schenderijs moetvvil, met reden, darmen mocht
Noch svvaerder straffen. Om geen voet int feyt te gheven
Vermits de vverelt quaet en boof heyt vvil verheven
Is t'loon den Rechter dees toestemt op kunt na vvaert,
Wacrom gegeven is, u t'Goddelijcke svvaert
De vvack're toefight, oft tyt schoon vvil aenbrengh raplijck
Wargelter, als vergelt dick over-gaet te slaplijck:
In. Nu daer dan mannen comt, maken vvy ons op ganck.

Delio comt in stadt met onbekende Cleeden/al stil.

K

Heeft

Delio.

Heeft mijn vrients lust genoeg na seker vveken lanck,
Gesloten zijn verbont, deur vrients liefs spotternye,
Genoten d'schoonste mont, t'vvas nutter toe te wyen
Mijn deuchtsaem Nimph, me *Vrou Laurentia*: Ach! goon
Hoe raeck ick ergens kunt vvat lasten offer noon
Hier deur ontstonden veur ons leuchdē staet crancfinnick
Bars tegen t'raetsaem goet, ten quade dubbel vinnigh
In blinde slaverny, daer d'arbeyt niet verveelt
Cypersche *Venus* vviens rol nemmermeer volspeelt
Te recht u bracke aert, schuym- vvrouwve toot ons vvonder
Ach! schrickeloose schrick, en snel verbaefde donder:
Wat porden my noch eer, gedachten vwaren reet
Vermocht ghy doen ghy vvaert vvt sulcken Vrienden bee
Niet toevē noch voor vvijl, kē cost, t'hart dvvōg my nader
De Ziel tuygt, nu sy is een rader, of verrader
Tegent aenclevent nut, het bruyn des nachts bebrock,
Ben onbekent gelant, vvvel tot een meerder lock,
Of noch vvvel hoorent d'maer mijn vrient can latē rusten
Tonrecht *Laurentia*: moort vvs versturven lusten,
Is my alleen de schult die ick doe breken in
V teeder soete seen, niet vvreeder als de Min
Vereychte, na de deugts behagelicke miijen,
Vergeeft ick leef voor u, dan vrients last cost my buygen,
Lafelva dat ick dus mijn vvaertste Bruyt jaeg an
De doodens prickel. lae misschien ben oorsaek van
Des doots: Ach! hooge goon, doet my een vaste teecken,
Ick sal my aen dees hoeck vvaer ergens nu versteecken,
En hooren daer aen t'volck van laegen staet, hoe dat
Ons vvonder is vergaen tot beste vande stad
Licht sullen sy mijn hart van alles doen verrechten.
Holla.

de Waert

Ahier mijn Heer, vvat isser te beslechten?

Delio.

Niet sonders, isser plaets, doch licht genocch voor my.
Ter herberch.

de Waert

Mijn Heer hoort t'quam noyt in jaren by.
Sulck

Sulcx te versoecken aen ons onvervachte broeken.

Delio. Geen cōmertoot u hart de maeg salt vvel verschockē
Doet plaets te rusten.

de Waert *Si Signoor dat isser vlack.*

Delio. Vaerdich ick volch u, trect my voren ondert dack,
In. Ick sic vvy vwillen tsaem vvel hand'len sout gelocken.

Wachter op den Thozen.

Wachter Van vvaer comt ons het volck op nieuwe leyde maren
Vroeg om-becing'len nu, de vveet is: dat den dach
Van heden is, dar Laes! het svvaerste moet verswaren
Dees sterfdach, die verbaest een yeder gruv'len mach.

O droevigh treur-spel vol van opgehoopte drucken
De Vrou *Laurentia* is dood'lick Cranck, de rou
Vermant de jonge bloem, en sulcke ongelucken
Qvaet te versetten by de Liefde vande Vrou.

De vrientschap vvas te groot, met schennis so te slechten,
Doch wat ist' tisgeschiet, hy moet ten offer heen
Evvart haest rou om beset, vol Heeren ende knechten,
Ach! V Vereit, vvat's u roem? dus heyloos over leen.

Hier can dijn defichneyt noch groote macht niet baten,
De doot vvert u niet min geschoncken tot een deel
O vvanckelbaer geluck, vvaer zijn u Ridders staten?
Tot Afschen stof vergaen, dijn ouer-heers juvveel

Ellendich Prinsom u ist ingestelt te daghen
Heyloos begindy t' stuck, *Aurora* droevigh dect
Heur gouden aengesicht, den *Phoebos* laet zijn vvagen
Besvvercken, die met rou der eynden overtrect
Op blaest eens/ende wijckt binnen.

De Saerde int besettent Perck des stichters.

Sargant Dat hier geen drang des volcx ontvveldicht u beschot,
Noch niet inbreken laet, deur giften of genot,

Plaetst ront en zyt gereet ter vwapen dus te vijnen,
wāt t'recht soms by veel volcx moet en sal onrecht schijnē.
Hierom bevvaert u tot den Raet hier sy present,
Hy vveet vvat erven die de trou so onderkent:
Datt'hoogh bevolen van ons meerder vvy betrachten

Meester. De Signorie sult ghy dadelijk vervvachten.

Sargant. Ghy vvachters hout u daer aen desen hoeck beset.
Alst d'vyijfen Raet belicfd' opt vlack na ouder vvet
Te treden, zijn vvy reet, de drangen zijn besloten.

Meester K'ga bootschap dragen.

Sargant. Nu vvy zyn om af te stooten
Den Dou der Aerden, in ons oorden van gevvelt.

Adt.

De gantsche Signorie comt wt/de Richters met lichten voor wt:
dese setten haer op den stoel daer toe gestelt. Justitia staet int
middel hoogh boven al/den Adeldam rontom.

Den eersten Richter/Rijchaert den Guden.

Gode verstarct t'ghemoet met vware vorderingen
En geef ons ijver tot rechts kennis aen te dringen.
De loon sy vvraeck, beroept van huynen, doen vvy tsaem
Gevveldich dvingen Goon: het vvaere in dyn naem,
t'Verdiende is bevveegt deur vvroeging des gemoets, wis,
Serganten brengt ons voor thart dat selfs spoet vol boets, is
Al. Ter hoogster Vierschaer, nu van heden sy gedaeght
Becommert hart, grypt moet, vvs ampts zyt onvertsaeght
Bevvaert der Vrouvven Eer, bedacht saem met ghedulden.
So ghy gestelt zyt hier tbeschulden of tontschulden.
In s'Hemels eer voor t'al vrymoedigh tot vvaerdy,
Der goeden scherm-heers, op den boosen tyranny:
t'Wtroeyen t'ongeluck misgaen deur bystre sinnen,
En anders spiegel om tijts betering te vvinnen:
Die laes! te var verdooft, vant heylsaem nat op Aert,
Hoe t'afgemaeyet vvar: Hier quaerste sy ons vvaert,
So blint-vvoeft ydel dol in duyvelsche gedachten.

Ghj

Ghy die u hebt misgaen, t'geen vvy voor moorden achten
En ons ter handen zyt gecomen byden Raet,
Hebben te lang gedult, tot straffen over t'quaet
Is dat ghy u mildaet bedenct, en bid aen Goode
Hy nu medoogt in dees voor-handen sware nooden.

Op u bekentenis vvijsen vvy u tot pant
So daed'lick dat u straft den Rechter inde hant,
Om deurt scharp- snydigh svvaert de door dus te be-erven:

Lafelva.

Lafelva is hier t'lelt, dyn ruste door u sterven?
Gewilliger en is ter vverelt nummer gheen
Geoffert voor mijn vrient: die heeft voor my geleen
Nu vaert vvel werelt. Comt o blyde uer my nader,
Vergelt mijn valsche Lief, k'en gun meer iemanis quader.
Ha! glorie rijcke dagh: So voert my dan ter plaets,
En eynt mijn droeve tyt O *Delio!* vvat staets
Rampsaligh werck. Comt, comt, helpt my aent eynt van
lyden.

Delio achter aen staende/dringht door de Wachtters.
tot beurde Rechters/en spreeckt.

Delio: *Lafelva* nummemeer, en vvil de tyt der tyden
Gedoogen t'ongeluck. Hier's *Delio*, u voor,
Onschuldicht sy mijn vrient, de vvond'ren dat ick hoor
Verstommen t'hart, k'en can nau adem roeren binnen.

Lafelva. Ach! neen, k'deed u onrecht.

Delio. Bedaert u naere sinnen

Tsal openbaeren vvelcx feyts oorsack dat u sloegh
De Dayvelsche Santin, die so beveynd'lick loegh.

Lafelva. Laet ons t'vreect schou-spel dan Heer *Delio* de claerheyt
Ghenieten.

Delio. Rechters recht, dat sulz ghy inder vvaerheyt
Tot groot vervvonder dan, nu deur verbaestheytis ry,
Vventrect een vvijl, ontstriet de banden van dees vry
Gheboren Ridder, die als spraek-loos is verstorven.
Wies waerde zjel helacs! dees schant-vleg heeft vervvorvē

Lafelba nummermeer aenschout de heldre Son
Die als van huyden t'licht door d'gruwel niet en con
Vertoogen: comt met my ghy *Phanix* van mijn leven

Lafelba. Tis d'alderinoorste roep, so wiltet my vergeven.

Delio. Mijn Vrient, so niet, laet aff.

Rechter. O wonders vvonder ijslick,

VVel duyfter schadu comt ontfluyt u Poorten vvijsslick,
En lost een Trou Vriendin, die svvaerlick leyt gevaen,
VVy sullen na t'Paleys met grooter vreuchde gaen
So als noyt swaerder saeck ons harte heeft beseten.

Delio. *Laurentia* u deel is my te droef om vveten,

Vriens deel quam rechter ty. *Veneetianen* an,

By dient noch VVerelts voor een Vrient verlossen can.

In.

Sp tesamen trompette in/de Rechters heur/daerna *De-
lio* ende *Lafelba*/daerna de *Signozie*/de *Sargeant*
ende knechten daer aen.

Esnel vliegghent Cherucht.

Cherucht

DHeyloose Hoer so haest sy dese maer vernam
Dat *Delio* hier vvas, so isse als verdvveenen
Wel denckent dat de schult heur te betalen quam,
En niemant vveet tot noch waer *Cinthia* is heenen.

Die so onmenschlijck heeft gevvrocht deur valsche haet,
En heeft de vvaertste Vrou vvt vveemoed so verslaghen,
Dat tusschen doot en heur niet veel vvas, diens gelaet
Verquicte als t'jong hart heur Riddersoogen sagen.

Wie sou gelouven niet, het reyken datse sagh
Welcx ongetrouvver daet sy nummercoft vergeten
Nu comt de schelmery to seker aenden dach
Waer by soo veel ontroers onsaligh is versleten.

D'om.

70
D'omstaenders hebben voort d'Historie wel verstaen
Lafelva is ten huys van *Delio* ontfangen,
Haet wert de Bruyloft, die nu onvermoet comt aen,
En scheurt der nijden swels verwoede dichte drangen.

En scheurt de waen vermomt, verstormt t'vals gliafrent
gout

Met groene frisheyt vol *Laurieren* blyde telghen
Iaerlicx, O Helden dees voornaemste dach behout,
Waer in ghy al de vreucht niet machtigh zyt te swelghen.

Hoe d'een u was een kint, en d'ander aenghelijft
De swaerste saken zijn dus wel gevallen, binnen
Italia, nu Cruyft u blonde star, en blijft
Vrust, der Franschen vreed, ghy alles sult verwinnen.

Dus dan cersaem vergaer, wt lust ten goeden duyt
T'gheen Speel-wijs is bewrocht, leerfaem deur Redens
Conste,

Aen-neemt s'Vrients dienften, doch verlaeter *Mome* wt,
Hoe groot was d'aenvanck, die geschiet *Wt s' Levens Ionste*.

EYNDE DES SPELS.

Bemindt de Waerheyt.

Deur Ian Sievertsen Colm.

130267
Mey-Liedt. Op de Uoyse:
t'Wecldighe Haesgen datter streeft, &c.

Reyt nu Baraessche Maegden soet/
Amstelsche schoone gaerden/
Waer opt s' harts iustien paerden/
Hollants Heliconnen vzoet/
Ziet u gheschoncken waerden
Maya tijdt openbaerden
Met schreum in u gunst/
Deemt de wil aen veur Cunst/
C' spiegel-boeck veur ghe meit
Cuycht van Liefdens ghewelt/
Drienden dienst vertelt/
Delio ghy Helt/
Zijt roem der Aerden.

Cunst-loesters neemt der luste stout
Dy by u liebe sinen/
En al die Waerheyt Dimmen/
Creet int ontloken groene Wout
Deuchdrijke Dianinnen,
s' Harts waere seifheyt winnen/
Meer clachtheyt deur boeck/
En veruoecht s' hertens swoelt/
Lief aemtochtighe lust/
Tot wel waerdigher rust/
Wipe Lent en lufft/
C' soetste wert gheblufft/
By d' Bosch Goddinnen.

Ziet ons ghecrupfde Flora upt/
Met dees Hamadriaden,
Doefele Nymphiens haden/
C'gunt u Tytons morgghen bzuft/
Doozbaenster Phocbi raden/
Lusts g'ber deekt veel schaden/
Crioelt volle vzeucht
Acht de tijdt als ghy meucht/
Daer noyt Mome by let/
Liefdes g'uoeghend beset
Aenghenaeime Wet/
Wacht u Venus net/
C' soet sou verladen.

t' Rijt geen heylsamich eeren mach
Wensch ick u Battavieren,
t' Hoogh van groen Lauwertieren/
Daerment in Liefde bloeyen sach/
Op groene Eglenieren/
t' Vlugh-choozigh tierelieren
Stijght heen nae t' ghestart/
Loff Maya soo bart/
Die treckt peder tree/
Tot wel saligher vzee/
Twer midts zyn Dee/
Heurt soo rustigh mee/
Liefde haut bestieren.

P R I N C E.

Hier mee Princegens niet soo wreet/
Als wel d' Italie Drouwe/
Lofst die verghieven seuwte/
C' bloep-loothen u in als bereet/
Heeft Aedens-lust doen bouwen/
C' best wil door eyghen houwen/
Van twee quaden kiest // eer ghy nutter verliest
Hier mees int gheley // van u gunst-grase Wep/
Stel ick dat de Wep // n aen Hebes Nep/
Als sal vertruwen.

F I A N S.

Bemindt de Waerheyt.

X 952